

Inhoudsopgave

INLEIDING

Over de oude geneeskunde	5
In de nieuwe geneeskunde	6
De ontdekker.	6

DE 5 BIOLOGISCHE NATUURWETTEN **8**

1e Biologische natuurwet	8
2e Biologische natuurwet	12
3e Biologische natuurwet	13
4e Biologische natuurwet	17
5e Biologische natuurwet	18
Belangrijke begripsverklaringen.	20
Praktijkvoorbeeld moeder/kind	24

DIAGNOSE / LABORATORIUMWAARDEN **27**

Diagnose van het psychische en lichamelijke niveau	29
Laboratoriumwaarden	29
Het eerste gesprek - het conflict vinden	35

THERAPIE **39**

Therapie – Conflictactieve fase psychisch niveau - mogelijke conflictoplossingen	39
Therapie – Conflictactieve fase hersen niveau	53
Therapie – Conflictactieve fase lichamenlijk niveau.	53
Therapie – Genezingsfase psychisch niveau	56
Therapie – Genezingsfase hersen niveau	56
Therapie – Genezingsfase lichamenlijk niveau	57
Medicamenten beschouwd vanuit de biologische natuurwetten.	58

"ZIEKTE - LEXICON" **60**

Zenuwstelsel	61
Oog	71
Oor	94
Hypofyse	103
Bijnieren	105
Schildklier en bijschildklieren	108

Hart	113
Bloed	124
Bloedvaten	129
Lymfesysteem	135
Milt	139
Neus en Bijholtes	141
Strottenhoofd	146
Longen, Bronchiën en Luchtpijp	149
Longvliezen.	161
Lippen, Mond en Keel	164
Tanden en Kaken	174
Slokdarm	181
Maag	184
Dunne darm - Twaalfvingerige darm	188
Dunne darm - Nuchtere- en Kronkeldarm	190
Dikke darm - Blinde darm en Wormvormig aanhangsel	194
Dikke darm - Sigmoid	197
Dikke darm - Endeldarm en Anus	201
Middenrif	204
Buikvlies, navel, het grote net	207
Lever en Gal	211
Alveesklier	217
Nieren en Urineleiders	224
Blaas en Urinebuis.	232
Eierstokken	237
Eileiders en Baarmoeder	240
Buitenste vrouwelijke geslachtsorganen	248
Teelballen.	252
Prostaat.	255
Penis	258
Vrouwelijke borst	263
Huid, Haren en Nagels	269
Botten en Gewrichten	284
Spiere	
Constellaties, moderne ziekten	314
TOT SLOT	319
Afkortingen, Trefwoorden-index	327

DE 5 BIOLOGISCHE NATUURWETTEN

1e BIOLOGISCHE NATUURWET:

"De ijzeren regel van kanker"

Criterion 1: Elk Zinvol Biologisch Speciaalprogramma (ZBS) ontstaat door een Biologisch Conflict: dit is een hoog-acuut, dramatisch en isolatief ⁽⁴⁾ beleefde conflict-shock. Deze speelt zich gelijktijdig af op 3 niveaus: Psyche – Hersenen – Orgaan.

Criterion 2: Het biologische conflict bepaalt op het moment van het conflict de localisatie van het ZBS in de hersenen als zgn. "Hamerse Haard" (HH), alsook de localisatie in het orgaan als kanker of kankerequivalent.

Criterion 3: Het verloop van een ZBS op deze 3 niveaus (Psyche-Hersenen-Organen) verloopt synchroon, van conflict tot conflictoplossing en de genezingscrisis op het hoogtepunt van de genezing. Eenvoudig uitgedrukt: elke "ziekte" (ZBS) ontstaat door een schok die als conflict ervaren wordt en manifesteert zich gelijktijdig op de 3 niveaus: Psyche-Hersenen-Organen. Kleine schokken veroorzaken "kleine ziekten", grote schokken veroorzaken "grote ziekten".

Voorbeeld van een klein conflict: een wesp vliegt onder je hemd. Plotseling word je overvallen door angst. Een kleine schok met alle criteria van een biologisch conflict: onverwacht, hoogacuut-dramatisch, isolatief. Na enkele seconden vliegt de wesp echter weer weg. Omdat de stress maar kort heeft geduurd ontstaat er geen zichtbare ziekte. Er is wel een ZBS opgestart, maar de tijd voor merkbare symptomen is te kort. (In vakjargon: "er is te weinig conflictmassa opgebouwd").

Kleine biologische schokken zijn alledaags, in tegenstelling tot ernstige gebeurtenissen. Over deze "zware" schokken gaat dit boek.

Voorbeelden van een zwaar conflict: iemand wordt in elkaar geslagen, een vrouw wordt verkracht, een moeder verliest haar kind, een man verliest zijn baan waarvan hij totaal afhankelijk is.

Biologische conflicten lopen "voorbij het verstand". Onze intelligentie, ratio en logica zijn van geen nut op het moment van de "inslag". Het gaat hier om het subjectieve ervaren en voelen. Op dat ogenblik starten één of meer

(4) "Isolatief" betekent dat we er op het moment van de shock alleen voor staan.

Zoals deze doelman op het verkeerde been wordt gezet, zo kan een onverwachte gebeurtenis ons verrassen in het leven. Zoals in het voetbal het heen en weer spelen op het middenveld weinig betekenis heeft voor de uitslag, zo is het dagelijkse leven minder bepalend voor onze gezondheid dan één enkele dramatisch ervaren gebeurtenis.

dere speciaalprogramma's (ZBS-en), om de "catastrofe" vanuit biologisch oogpunt zo goed mogelijk op te vangen. Door de psychische schok worden hersenen en lichaam van "normaalmodus" naar "speciaalmodus" omgezet.

Begrip: Zinvol Biologisch Speciaalprogramma (ZBS)

Voortaan spreken we niet meer van "ziekten", maar wel van "zinvolle biologische speciaalprogramma's". Waarom? - "Ziekte" impliceert dat er iets in het lichaam "niet klopt", "niet functioneert", "versleten" of "kapot" is. (= denkwijze van de oude geneeskunde).

Door kennis van de 5 biologische natuurwetten begrijpen we dat alles in het lichaam orde en zin heeft.

Wat we vroeger als "ziekte" beschouwden, is in werkelijkheid een gevolg (meestal verschoven in de tijd) van een biologische uitzonderingssituatie - deel van een overlevingsstrategie - van de natuur.

Toen we vroeger dachten: dit "functioneert niet", begrepen we de werkwijze van het lichaam en de natuurlijke samenhangen niet.

Ieder weefsel, ieder orgaan heeft een "normaalprogramma" voor het alledaagse functioneren en een "speciaalprogramma" (ZBS) voor uitzonderingssituaties of "biologische catastrofes".

Een vergelijking uit de Techniek:

Auto's met omschakelbare 4-wielaandrijving (= ZBS) hebben het voordeel dat men hiermee op sneeuw - gladde bergstraatjes (= uitzonderingssituatie) kan rijden. Zonder twijfel een zeer goede zaak!

Slechts een dwaas zou na een geslaagde winterse rit in de bergen erover klagen dat zijn voertuig een halve liter meer brandstof (= de daaropvolgende "ziekte") verbruikt heeft. Deze 4-wielaandrijving is een "zinvol automobiel

speciaalprogramma" om het hoofd te bieden aan uitzonderingssituaties.
Chronologisch beschouwd is er een onderscheid tussen het "ZBS" en de "ziekte". Ieder ZBS begint met een conflictschok en duurt tot het einde van de genezingsfase.
De meeste "ziekte"-symptomen treden pas op gedurende de genezingsfase.

Begrip: Biologisch Conflict

De moord op zijn zoon Dirk was voor Dr. Hamer de ergste gebeurtenis in zijn leven, maar tegelijkertijd was het ook het begin van de ontdekking van de 5 biologische natuurwetten: ieder Zinvol Biologisch Speciaalprogramma (ZBS) wordt opgestart door een schokkende gebeurtenis - een "biologisch conflict" - voortaan kortweg "conflict" genoemd.
Ogenblikkelijk zijn psyche, hersenen en orgaan veranderd.
Psyche:
Dwangmatig denken aan het conflict. Men kan aan niets anders meer denken.

Twee scherprandige (=actieve) Hamerse Haarden (HH) in het relais van het binnenoer. Dit wijst erop dat de patiënt een hoorconflict heeft geleden dat nog niet opgelost is. "Het kan toch niet waar zijn, wat ik daar hoor!"
Deze Hamerse Haarden kan men als "vingerafdruk van de Ziel" beschouwen.
Ze zijn het levende bewijs dat de psyche via de hersenen de organen bestuurt.
Zelfs 's nachts is men met het conflict bezig.

Hersenen:
Scherprandige "Hamerse Haard" in het overeenkomstig hersengebied.

Orgaan:
Celtoename (tumor) of celafname (weefselafname - ulcus of necrose) of functietoename of -vermindering (zie 3e natuurwet, p. 13).

Begrip: Hamerse Haard

Vanaf het moment van de conflictinslag vinden we, afhankelijk van de conflictinhoud in het overeenkomstige gebied in de hersenen, een schietschijfvormige ringstructuur (= Hamerse Haard) terug. Deze haard is kogelvormig verdicht hersenweefsel. Op een CT-hersenscan (Computer Tomografie) vindt men deze Hamerse haarden terug als cirkelvormige schijven.
Zij werden door Dr. Hamer's collega's spottend als "die komische Hamerse haarden" genoemd. Deze naam "Hamerse Haard" is het uiteindelijk gebleven. De plaats van de HH geeft aan welk biologisch conflict geactiveerd is

De pijlen tonen een HH gedurende een intensieve genezingsfase (CT met contrastmiddel). Scherpe ringen zijn niet meer zichtbaar. In plaats daarvan ziet men op het beeld grote zwarte gebieden met opgehoopte hersenvloeistof (oedeem) en een heldere bindweefselrand. Bij deze patiënt is het relais van de hartkransslagaders getroffen, in overeenstemming met een opgelost territorium-verliesconflict. In de reguliere geneeskunde (RG) worden zulke genezende HH-en vaak als "hersentumoren" gediagnostiseerd. Bij deze patiënten spreekt de RG dan van een "glioblastoom" ("zeer kwaadaardig").

en welk orgaan getroffen is. Bovendien kan men aan de vorm van de HH de "ziekte"-fase onderscheiden: een scherprandige HH toont aan dat de patiënt de conflictschok nog niet verwerkt heeft = actieve HH. "Wazige", donkere HH-en wijzen op opgeloste conflicten. D.w.z. dat de patiënt de schok verwerkt heeft en in genezing is.

Spreekwoorden

In de volksmond is nog duidelijk het verband tussen geest en lichaam aanwezig:

"Ik schrok mij dood"
(= 'schrikangstconflict' - strottenhoofd)

"Ik was verlamd van angst"
(= 'motorisch conflict' - spierweefsel)

"Hij heeft zijn gal gespuwd"
(= 'territorium-ergernisconflict' - galgangen)

"Ik kon het eenvoudigweg niet meer slikken"
(= 'brokconflict' - keel)

"Die zaak ligt mij zwaar op de maag"
(= 'brokconflict' - maag)

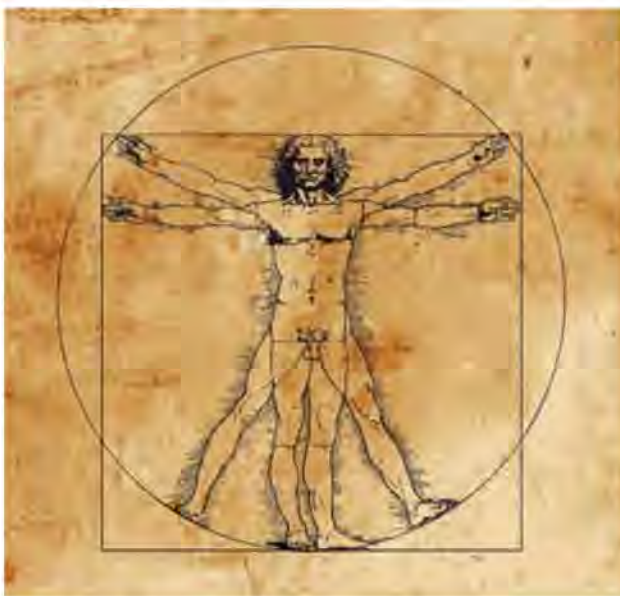
"Ik ben aan handen en voeten gebonden"
(= 'onmachtsconflict' - schildklieruitvoergangen)

"Het contact is verbroken"
(= 'scheidingsconflict' - opperhuid)

"Ik kan het niet meer dragen"
(= 'eigenwaardeconflict' heupen - dijbeen)

"Hij zit mij in de nek"
(= 'angst-in-de-nek-conflict' - netvlies - glaslichaam)

"Ik heb gezichtsverlies geleden"
(= 'scheidingsconflict' - nervus trigeminus)

Probleem of conflict

Met een conflictschok wordt niet een alledaags probleem bedoeld, maar wel een inslag met grote impact. Deze komt totaal onverwachts en men wordt "op het verkeerde been gezet". De beleving is te heftig om er op dat moment mee om te gaan. Men kan niet handelen.

Het conflict is het draai-, kantelpunt en sleutel voor therapie en heling. Een belangrijk teken voor een actief (ongeheeld) conflict zijn bv. tranen bij het vertellen van de gebeurtenis.

Ervaring

Wat er gebeurd is, is niet zo belangrijk, als wel hoe de patiënt het conflict op dat moment ervaren heeft. Wat er aan de oppervlakte uit kan zien als een kleinigheid, kan voor iemand toch een diep trauma zijn.

Omgekeerd kunnen zware "slagen van het lot" die er aan de buitenkant als een biologisch conflict uitzien, probleemloos verwerkt worden.

Altijd komt het er weer op neer hoe de individuele zielsstructuur een gebeurtenis interpreteert! Voorzichtig dus met te snelle conclusies!

Voorbeeld:

De echtgenote van een man wordt bij een verkeersongeval gedood:

- De man kan een verliesconflict ervaren met een ZBS van de teelballen. De gebeurtenis kan echter ook heel anders ervaren worden:
- Weerstandsconflict: wanneer de man zich innerlijk verzet tegen de dood van zijn vrouw: "Het kan toch niet waar zijn dat mijn vrouw dood is." > ZBS van de Bèta-cellen van de pancreas (= diabetes).
- Centraal eigenwaardeconflict: in het geval dat hij zijn eigenwaarde liet afhangen van zijn vrouw: "Ik ben niets meer waard zonder mijn vrouw." = ZBS van de lendenwervelkolom.
- Territoriumverliesconflict: in het geval dat hij zijn vrouw als deel van zijn territorium of bezit beschouwde. = ZBS van de hartkransslagaders.
- Frontaalangstconflict: wanneer hij steeds weer het beeld van de auto die frontaal op de vrouw is afgekomen in zijn geest ziet: = ZBS van de kieuwbogen (Non-Hodgkin lymfoma of kieuwgangcyste in de genezingsfase).
- Slechts een klein of geen conflict in het geval dat hij zijn vrouw niet meer liefhad.

Biologische links- of rechtshandigheid

Reeds bij de eerste celdeling wordt de links- of rechtshandigheid bepaald. Bij één-eiige tweelingen is er altijd een rechts- en een linkshandige.

De vaststelling van de handigheid is belangrijk in de GG omdat daaruit de eenvoudige regel volgt die zowel voor

mannen als vrouwen geldt:

Bij rechtshandigen is de linker lichaamshelft de moeder/ kind-zijde. Deze zijde heeft betrekking op de eigen moeder, eigen kinderen of mensen en dieren die men als moeder/kind ervaart.

De rechter lichaamshelft is bij rechtshandigen de partnerzijde (levens- of zakenpartner, vrienden, vijanden, huisdieren, collega's, burens, verwanten en alle andere mensen).

Bij linkshandigen is het net omgekeerd.

rechter hand boven : biologisch rechtshandig

linker hand boven : biologisch linkshandig

Als oorzaak van een pijnlijke rechter heup van een rechtshandige, komen alleen conflicten met betrekking tot de partner in aanmerking. (Bij de heupen gaat het om het conflict: "iets niet kunnen doorstaan of niet kunnen volhouden"). Wanneer een linkshandige met haar rechter knie problemen heeft, moeten we naar een moeder/kind-eigenwaardeconflict zoeken. (Bij de knie hoort het sportief-eigenwaardeconflict. In dit geval een sportief-eigenwaardeconflict met betrekking tot moeder of kind).

Een huiduitslag bij een rechtshandige op de linker lichaamshelft heeft te maken met moeder/kind.

(Opperhuid - Scheidingsconflict m.b.t. moeder/kind).

Eén conflict kan echter ook speciaalprogramma's aan beide lichaamshelften gelijktijdig starten, bv. wanneer het om beide kniegewrichten gaat, of wanneer een huiduitslag over het hele lichaam reikt. In deze gevallen gaat het zowel om de partner als om moeder/kind of gaat het om dezelfde persoon die men gedeeltelijk als moeder/kind en deels als partner ervaart. (Bv. een zorgbehoevende vader wordt door de dochter deels "als kind" beschouwd.)

Bij de speciaalprogramma's van de territoriumgebieden (bv. hartkransslagaders, bronchiën, maagslijmvlies) is de handigheid erg belangrijk: ze bepaalt hier waar het conflict inslaat in de grote hersenen en welke organen met een ZBS reageren.

Bij de hersenstam-speciaalprogramma's ("brokconflicten" = "gele groep" : middenoor, darm, leverbasisweefsel) speelt de handigheid geen rol. ⁽⁵⁾

De klaptest

Om de handigheid vast te stellen, laten we de patiënt in de handen klappen (de arm niet tegen de romp laten aanliggen). De hand die leidt toont de handigheid aan. Bij twijfel kan men afwisselend snel en langzaam laten klappen. Meestal ligt de leidende hand bovenaan. Maar opgepast: sommige mensen klappen met de onderste hand naar boven in de andere hand. Dus altijd de leidende hand in acht nemen.

Wanneer de klaptest niet eenduidig is, kan men twee andere testen gebruiken:

"De babytest": voor deze test hebben we eigenlijk een baby nodig. Als baby-surrogaat kan ook een samengerolde badhanddoek of kussen gebruikt worden. We vragen de staande patiënt, de baby aan de borst te leggen. Let er op dat de patiënt het hoofdje van de baby aan zijn linker of rechter borst legt.

Als het hoofdje aan de linker borst ligt, is de patiënt rechtshandig, ligt het hoofdje aan de rechter borst, dan is de patiënt linkshandig.

"De flessentest": Geef de patiënt een fles met een draaidop en vraag hem deze te openen.

De leidende hand draait normaal gesproken de dop open > de rechtshandige draait de fles open met zijn rechterhand en houdt de fles links vast.

Opgepast: Bij drummers, mensen met verlammingen of mensen die blessures hebben aan een arm, kunnen deze testen verkeerde resultaten geven!

(5) voor de precieze ordening van hersenen, kiemblad en orgaan, zie p 14

2e BIOLOGISCHE NATUURWET

"De Wet van de tweefasigheid van alle zinvolle biologische speciaalprogramma's op voorwaarde dat er een oplossing voor het conflict komt" ⁽⁶⁾

Het onwillekeurige zenuwstelsel bestaat uit 2 delen die elkaars tegenspeler zijn: de "sympathicus" (= de zenuw die voor activiteit zorgt) en de "parasympathicus" (= de zenuw die voor rust zorgt).

De eerste zorgt voor ons onwillekeurig functioneren wanneer we wakker zijn (activiteit, arbeid, sport). De tweede stuurt het functioneren in rust (slaap, ontspanning). In normale toestand (d.w.z. als we ons gezond en goed voelen) wisselen deze tegenspelers elkaar ritmisch af. (= "Normotonie", of stabiel dag/nacht-ritme).

Dr. Hamer heeft echter ontdekt dat psyche, hersenen en lichaam na een conflict automatisch in een voortdurende stresstoestand omschakelen. De sympathicus neemt dan als enige het commando over.

Conflictactieve fase

Deze stress-fase noemen we "conflictactieve fase" of kortweg "actieve fase".

Kenmerken: spanning, dwanggedachten (rond het conflict), scherprandige HH in het overeenkomstig

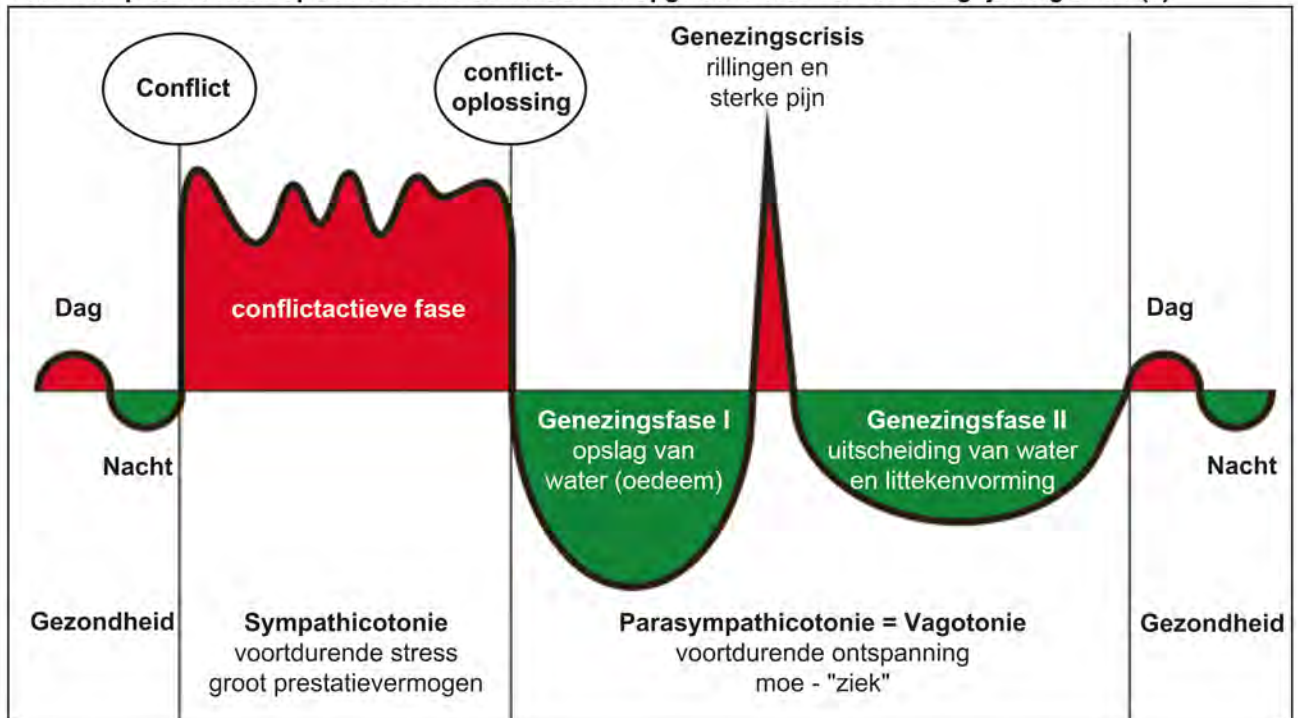
Stel je voor dat deze leeuw onverwacht op je toe komt lopen. Ogenblikkelijk schakel je om in "sympathicotonie"!

hersengebied, koude handen, verhoogde bloeddruk door bloedvatvernauwing, versnelde hartslag en ademhaling, slecht slapen ("opgedraaid gevoel"), weinig eetlust > gewichtsafname. Zogenaamde "**koude ziekten**", zoals gastritis en angina pectoris.

Genezingsfase

Wanneer het individu het conflict kan oplossen (= conflictoplossing), eindigt de conflictactieve fase en onmiddellijk begint de genezingsfase.

Het verloop van ziekten op voorwaarde dat het conflict opgelost wordt - Onze belangrijkste grafiek (8)

(6) Zie Dr. Hamer, Germanische Neue Medizin® – Kurzinform., p 14-15

De harmonie en de rust van het bos bevordert de ontspanning = "Parasympathicotonie" of "Vagotonie".

Nu bestuurt de parasympathicus het gebeuren > de pendel slaat door naar de andere kant.

Voortdurende stress wordt voortdurende vermoeidheid.

Kenmerken: ontspanning, einde van het dwangmatig denken, psychische opluchting, warme handen, lage bloeddruk, grote slaapbehoefte, erge vermoeidheid vooral overdag, terugkeer van eetlust > gewichtstoename, hoofdpijn, koorts. De HH in de hersenen krijgt door vochtopslag zachte contouren. De meeste RG-"ziekten" ook de zgn. "infectieziekten" en andere "**hete ziekten**" zijn in de genezingsfase ondergebracht. In het eerste deel van de genezingsfase wordt in het getroffen hersengebied vocht opgestapeld (oedeem), wat voor de patiënt zeer belastend kan zijn.

Wanneer een individu een conflict niet kan oplossen, wordt hij steeds zwakker zodat hij van uitputting ("cachexie" = extreme vermagering) sterft. Meestal komt het echter niet zo ver, omdat we instinctief zulke conflicten verdringen uit het bewustzijn, of we "schikken" ons zo in het conflict dat het zijn grootste lading verliest (= "ondergetransformeerd conflict", zie p 22).

Genezingscrisis ("ril-fase", "koude dagen")

Halverwege de genezingsfase slaat met de epileptische crisis "het uur der waarheid". Deze korte sympathicotone piek (duur: enige minuten tot verscheidene dagen) is de meest **kritische fase** in de genezing. In deze fase zijn de symptomen het meest intens.

Als ergste crisis kennen we de hartaanval (ZBS van de kransslagaders bij een territorium-verliesconflict) of de epileptische aanval (ZBS van de spieren bij een motorisch conflict). Door de genezingscrisis wordt het roer opnieuw in de richting van de "normotonie" (= normale toestand) gekeerd. In hersenen en orgaan wordt het oedeem dat in de eerste fase van de genezing was opgeslagen, uitgeperst.

Dit gaat gepaard met verhoogde urineuitscheiding (zgn. "plafase") en een drastische verbetering van de symptomen.

Ieder ZBS heeft zijn eigen genezingscrisis (ook zgn. "onschuldige ziekten" zoals verkoudheid: crisis = niezen of strottenhoofdontsteking: crisis = hoesten).

Begrip van de tweefasigheid van ziekte brengt orde in de zgn. ziekten van de RG.

De eerste fase werd meestal niet in acht genomen, omdat deze meestal geen merkbare symptomen vertoont.

In de tweede fase (genezingsfase) worden wel symptomen opgemerkt die dan als "ziekte" gediagnostiseerd en behandeld worden!

In werkelijkheid zijn het echter **genezings**symptomen!

3e BIOLOGISCHE NATUURWET:

"Het door de evolutie bepaalde Zinvol Biologisch Speciaalprogramma (ZBS) van de natuur"

Deze wet zegt dat alle processen in het lichaam vanuit onze evolutie (ontogenetisch - embryologisch) volledig te begrijpen en verklaarbaar zijn. Vanuit de embryologie weten we dat we biologisch opgebouwd zijn uit 3 kiembladen. (7) Dr. Hamer nam het volgende waar: enerzijds zijn er tumoren die groeien in de conflictactieve fase en verschrompelen in de genezingsfase.

Anderzijds zijn er kankersoorten die in de conflictactieve fase "gaten" (weefselafbouw, ulcera, necrose) vormen die in de genezingsfase weer opgevuld worden.

Een tegenstrijdige, schijnbaar "onlogische" gang van zaken. Door studie en vergelijking van ca. 10.000 patiënten loste Dr. Hamer dit raadsel op en ontdekte de adembenemende ordening met betrekking tot het kiemblad, conflictinhoud en de locatie in de hersenen: Het ontogenetisch systeem van de natuur .

Wanneer men de 4 tabellen op p.14 vergelijkt, stelt men vast dat endoderm- en kleine hersenen-mesodermweefsel zich op dezelfde manier verhouden.

Dit paar functioneert naar "het oude hersenen-model". Het tweede paar, medulla-mesoderm en ectoderm, functioneert naar het "grote hersenen-model".

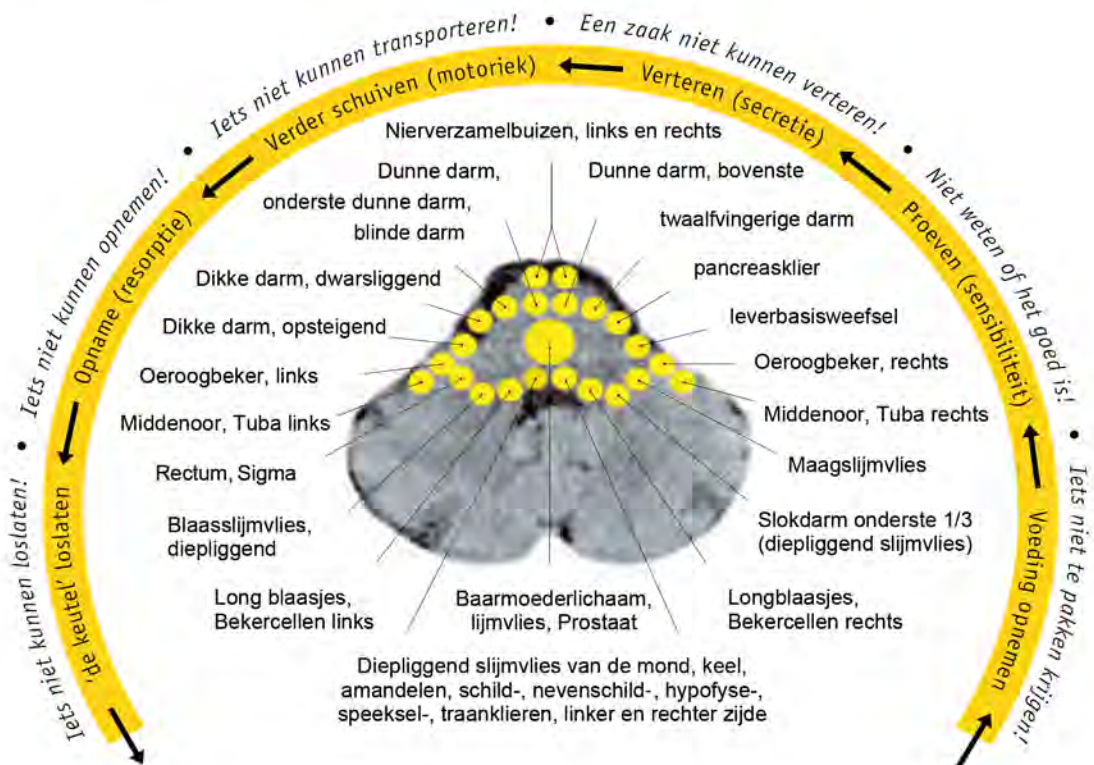
Hier is het verloop van de processen precies omgekeerd. (zie p. 14-15).

(7) Dr. Hamer, Germanische Neue Medizin®-Kurzinformatie, p.19
"Kiembladen" zijn verschillende weefseltypen en hebben niets te maken met "bladeren"

Kleine hersenen : stuurt een deel van het middenste kiembladweefsel = kleine hersenen-mesoderm. Zenuwbanen van hersenen tot orgaan gekruist. Handigheid : van toepassing ! Aanvals-, misvormings-, zorg-, of strijdconflicten.

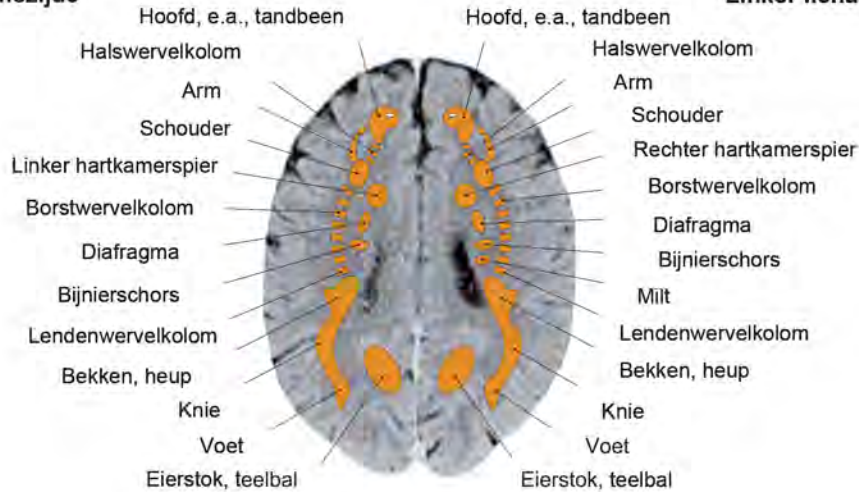
Hersenstam (incl. middenhersen) : stuurt het binnenste kiembladweefsel = Endoderm. Zenuwbanen van hersenen tot orgaan niet gekruist. Handigheid niet van toepassing ! Het spijsverteringstraject is in de hersenstam ringvormig geordend. - Volgens Dr. Hamer is dit ontwikkelingshistorisch gefundeerd : het oerdier (bv. zeeanemoon) staat hiervoor model; het heeft één opening zowel voor de opname als de uitscheiding van voeding. Rechts gaat de voeding ("de brok") naar binnen, links wordt wat onverteerbaar ("de brok") is uitgescheiden. Ook bij hoger ontwikkelde soorten (zoals bv. bij ons mensen) wordt dit systeem overgenomen. Om een gestrekt, recht lichaam mogelijk te maken, wordt de ring "opengescheurd". Mond en anus zijn dan begin- en eindpunt van de eerdere "verteringsring". Soort conflict : "archaische brokconflicten" : rechter zijde - iets willen hebben, linker zijde -iets willen loslaten (niet willen hebben).

Grote hersenen-witte stof: bestuurt het andere deel van het middelste-kiembladweefsel = witte stof-mesoderm. Zenuwbanen van hersenen tot orgaan gekruist (uitgezonderd de hartkamerspieren)
Links/rechts-handigheid is van toepassing!
Eigenwaardeconflicten: men voelt zich niet sterk genoeg, het is niet goed gegaan, er is iets mis gegaan.

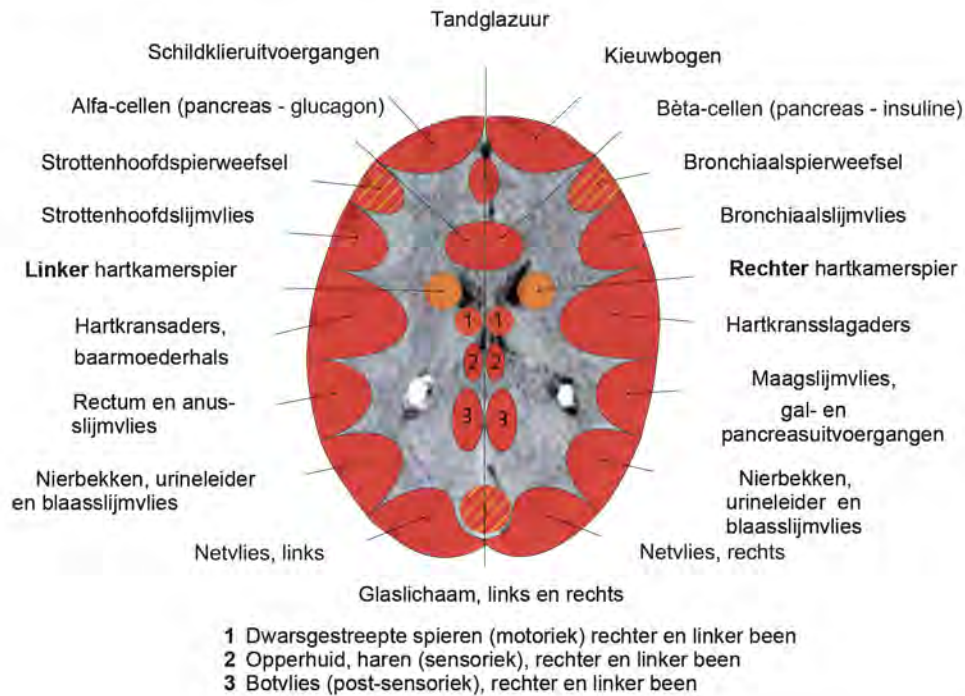
Rechter lichaamsszijde

Linker lichaamsszijde

Hersenschors: bestuurt het buitenste kiembladweefsel = ectoderm.

Zenuwbanen van hersenen tot orgaan gekruist. Links/rechts-handigheid is van toepassing!
Sociale conflicten, territorium-, scheidings-, of motorische conflicten, angst voor gevaar dat frontaal op je af komt of van achter komt.

Afbeeldingen : zie Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer, Wetenschappelijke Tabel van de Germaanse Nieuwe Geneeskunde ©, November 2006 Amici di Dirk Verlag, ISBN: 84-96127-22-2, als volgt geciteerd als „Dr. Hamer, Tabellenbuch“ p. 10, 42, 56, 85

De 5 biologische natuurwetten

Hersenstam en middenhersenen - binnenste kiemblad = endoderm Links/rechts-handigheid niet van toepassing

weefsel/orgaan	conflictinhoud	conflictactieve fase	genezingsfase
spijsverteringsstelsel, nierverzamelbuisjes, longblaasjes, baarmoederslijmvlies, prostaat e.a.	"brok-conflict": een zaak (= "brok") niet verkrijgen of niet kunnen loslaten (= willen- hebben/niet-willen-hebben-conflict)	verhoging orgaanfunctie, celdeling/tumorgroei (adeno-carcinoma) +	normalisering, celafbouw met schimmels/bacteriën nachtzweeten/pijn -
glad spierweefsel	motorisch brok-conflict	verhoging spierspanning	normalisering spanning

Kleine hersenen - middelste kiemblad = oud-mesoderm Links/rechts-handigheid van toepassing

weefsel/orgaan	conflictinhoud	conflictactieve fase	genezingsfase
binnenste en buitenste huid: lederhuid, hartzakje, buik- en longvlies, zenuwscheden, borstklieren	"integriteitsinbreuken" bezoedelings-, aanvals-, zorg/strijd-conflict	verhoging orgaanfunctie, celdeling/tumorgroei (adeno of adenoïde tumoren) +	normalisering, celafbouw met hulp van bacteriën/schimmels, nachtzweeten/pijn -

Grote hersenen-witte stof = nieuw-mesoderm Links/rechts-handigheid van toepassing

weefsel/orgaan	conflictinhoud	conflictactieve fase	genezingsfase
steun- en bindweefsel, bot, kraakbeen, pezen, banden, voeding van de dwarsgestreepte spieren (meestal gekoppeld met ectoderm-bezenuwing), bloed-, lymfevaten, eierstokken, teelballen e.a.	"eigenwaardeconflict" (bv. m.b.t. beroep, partnerschap, familie, sport, uiterlijk) men wordt beschuldigd of geminacht, of iets is niet gelukt	functievermindering, celafbouw (necrose) -	functieverhoging, celopbouw (mesen-chymale tumoren/sarcomen) met hulp van bacteriën, pijn +

Hersenschors - buitenste kiemblad = ectoderm Links/rechts-handigheid van toepassing

weefsel/orgaan	conflictinhoud	conflictactieve fase	genezingsfase
zintuigen, opperhuid, hartkransslagaders en hartaders, slijmvlies bronchiën en strottenhoofd	sociale conflicten: bv. scheidingsconflicten, territoriumconflicten, bijtconflicten	celafbouw of functievermindering pijn bij "mond-slijmvlieschema-organen" -	celopbouw of functieherstel, pijn bij "buitenste-huidschema"-organen +
innervatie (zenuw-voorziening) dwarsgestreepte spieren (meestal gekoppeld met mesoderm - voeding spieren)	motorische conflicten	functievermindering (krachtverlies, verlamming)	herstel functie + genezingscrisis (krampen, trekkingen, epileptische aanval)

Samenvattend kunnen we zeggen dat we door de 3e natuurwet elke weefselgroei (tumor), iedere weefselafname ("zweer"), iedere functievermindering (bv. suikerziekte) en elke functieverhoging (bv. overfunctie van de schildklier) kunnen begrijpen.

We weten welk conflict welk orgaan treft en welk hersengebied het programma stuurt.

De aanname dat kanker ongecontroleerd "woekert" klopt dus helemaal niet. Kanker is geen onzinnig proces van wild woekerende cellen, maar is vanuit Moeder Natuur, biologisch gezien een zeer gericht en zinvol proces.

4e Biologische natuurwet

"Het door de evolutie bepaalde systeem van de microben"

Deze natuurwet zegt dat schimmels, bacteriën en virussen (globulines) onmisbare helpers (= symbionten) zijn, die vastgelegde opdrachten in het lichaam vervullen.

We kennen uit de RG de indeling van de micro-organismen in "goede" = "symbionten" (bv. colibacteriën in de darm- en mondflora) en "kwaadaardige" = "antibionten" (bv. tuberkelbacteriën, streptococcon en virussen).

Niets is toevallig daar waar het is. Dat geldt ook voor microben. Op dit beeld zie je hoe afgestorven hout door een schimmel wordt afgebouwd.

De "kwaadaardigen" gaf men de schuld van diverse ziekten. Deze "ziekten" noemde men dan "infectie-ziekten". Dit is begrijpelijk omdat men bij vele ziekten daadwerkelijk schimmels, bacteriën en virussen (= globulines) in het lichaam terugvindt.

Wat de RG echter niet vertelt, is dat men ook bij gezonde mensen al deze hoeveelheden microben vindt wanneer men daar naar zoekt.

Wanneer men deze terugvindt bij zieken, spreekt men van "pathogene" (ziekmakende) kiemen of een "infectie". Waarom dezelfde kiem de ene keer ziek maakt en de andere keer niet, verklaart men door een goed of slecht immuunsysteem.

Microben = brandweer

Wanneer men de oorzaak van een brand zou onderzoeken zou men tot het volgende gekke besluit kunnen komen:

"Bij elke brand waren brandweerwagens aanwezig."

Deze voertuigen moeten de oorzaak van de brand zijn!"

Iedereen weet dat dit onzin is, want de brandweer blust de brand. Hetzelfde doen schimmels, bacteriën, virussen (=globulines). Zij blussen de brand en optimaliseren de heling. Zij zijn in geen geval "schuldige" aan de ziekte.

Trouwe begeleiders

Microben zijn sinds oertijden onze trouwe begeleiders.

Ons lichaam is tot in elke cel "doordrongen" van kiemen (bv. mitochondriën). Ook in de natuur is niets "kiemvrij".

Integendeel: alles wat leeft zit vol kiemen (bijv. humus).

Sinds ons bestaan leven we in perfecte symbiose met hen. Zonder hen zouden we niet kunnen overleven (celademhaling, vertering).

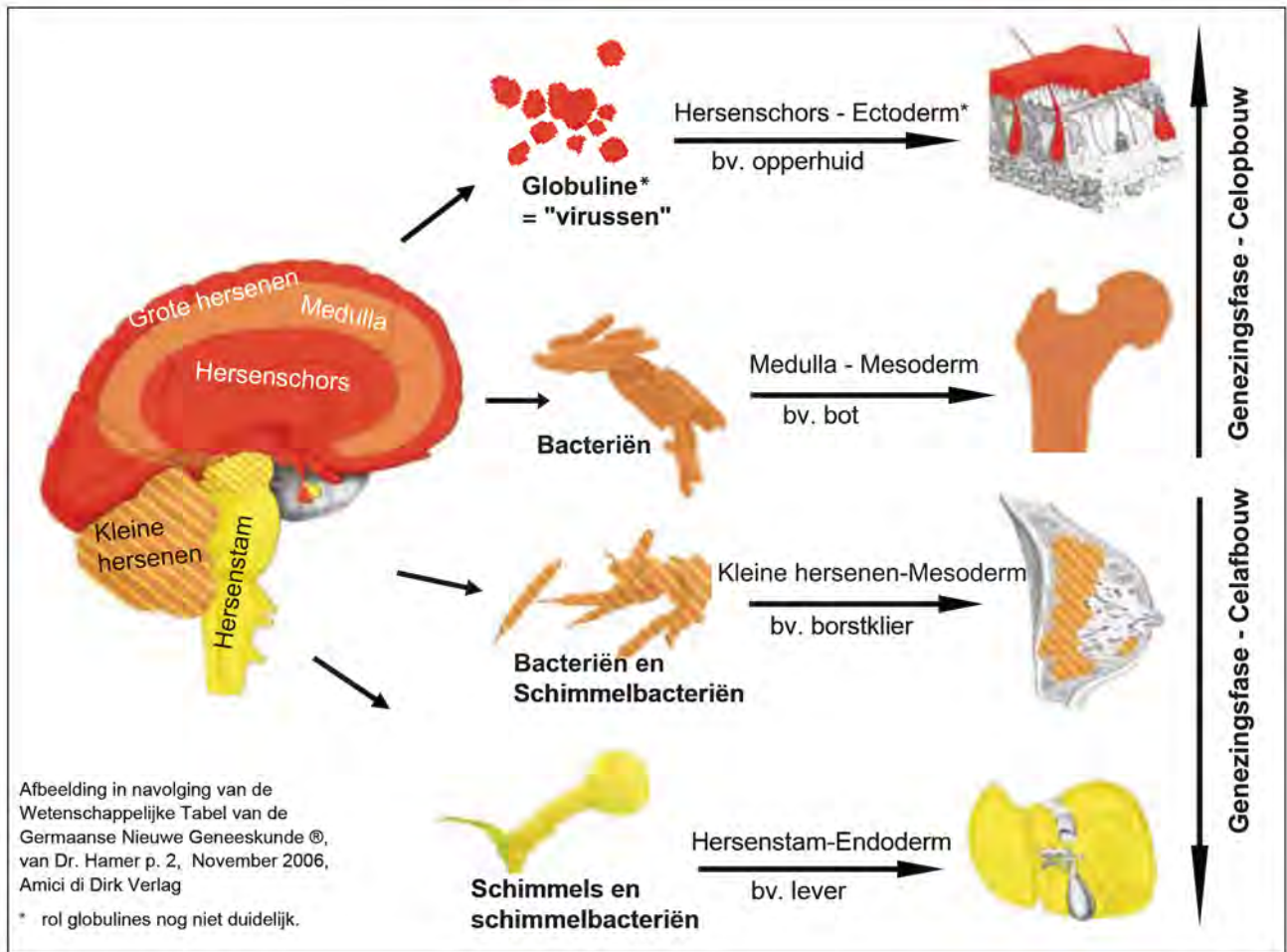
Dr. Hamer heeft ontdekt dat er drie microben-generaties te onderscheiden zijn: schimmels, bacteriën en virussen. Zij worden vanuit verschillende hersengebieden aangestuurd. Vandaar uit krijgen zij het bevel om gericht te "opereren". Belangrijk: onze microchirurgen werken uitsluitend in de genezingsfase!

Schimmels en schimmelbacteriën

Op bevel van de hersenstam ruimen schimmels en schimmelbacteriën het weefsel op dat in de conflictactieve fase door het endoderm gevormd is (bv. candida schimmel in de dikke darm). Nachtelijk zweten is een duidelijk symptoom van de genezing van een endodermaal proces. Het bevel voor vermeerdering van deze micro-organismen wordt gegeven door de hersenstam in de conflictactieve fase. De voorraad wordt aangemaakt naar gelang de "behoefte". Worden deze (symptoomloze) organismen in deze fase gevonden, dan spreekt men in de RG (= Reguliere Geneeskunde) van "apathogene kiemen".

Bacteriën

Er bestaan veel soorten bacteriën. Iedere bacterie heeft een bepaald "speciaalgebied". Bv. gonococcon in het uro-genitaal gebied of corynebacteriën in het keelgebied. Een deel van hen wordt gestuurd vanuit de kleine hersenen en breekt weefsel af (= "oude-hersenen-principe"). Een ander deel wordt gestuurd door de grote hersenen en bouwt weefsel weer terug op (= "nieuwe-hersenen-principe"). Zo helpen bv. bacteriën bij een ZBS van de botten in de genezingsfase het bot weer op te bouwen.

Virussen

Tot op de dag van vandaag heeft men nog geen virus direct kunnen aantonen. Virussen worden indirect aangetoond door binding of niet-binding van eiwitten aan andere eiwitten.

Er is geen sluitend bewijs dat virussen ziekten zouden veroorzaken. Onbetwist vindt men in het bloed en andere lichaamsvloeistoffen grote aantallen eiwit-verbindingen (globuline). Deze globulines lijken op zgn. "virussen". Het is mogelijk dat de grote hersenen met deze eiwitten werken om beschadigd ectodermaal weefsel in de genezingsfase weer op te bouwen. Dr. Hamer geeft aan dat er bewijs is dat in het ectoderm helemaal geen microben actief zijn. Problematisch kunnen microben alleen maar worden wanneer ze geen deel van onze "lichaamsflora" zijn. Contact met onbekende "bacteriestammen" kan zich bv. voordoen bij verre reizen. Ze stellen het lichaam dan voor de moeilijke opgave om onbekende bacteriën en schimmels te integreren in het lichaamseigen bestand aan microben.

In principe weten we nog maar heel weinig over de precieze werking van micro-organismen omdat men reeds meer dan honderd jaar zoekt in de richting van "infectie".

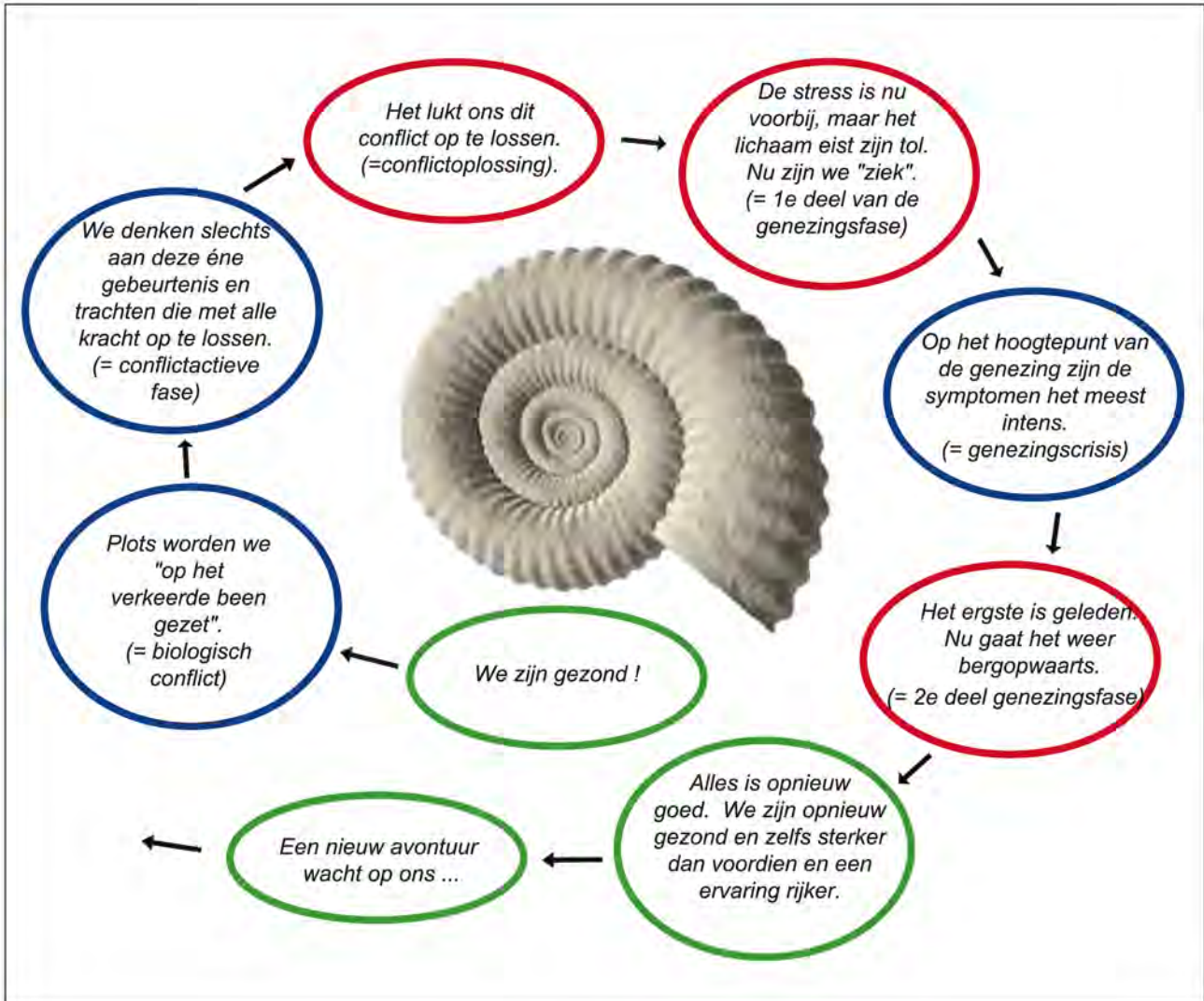
5e BIOLOGISCHE NATUURWET

"De quintessens": De wet van de zinvolheid van elke zogenaamde ziekte (8)

Dr. Hamer noemt ziekte niet zonder reden een "Zinvol Biologisch Speciaalprogramma". Deze benaming brengt ons bij de essentie dat elke ziekte zinvol is. Vroeger dachten we dat God ons misschien "strafte" met ziekte.

Voor de RG is de vraag naar de zin van ziekte geen thema. Men gaat ervan uit dat de mens een toevals-product is van de evolutie. Ziekten overkomen ons

(8) Dr. Hamer, Germanische Neue Medizin ® – Kurzinformatie, p. 29

toevallig of doordat de "machine" (= het lichaam) niet goed werkt of bepaalde stoffen tekort komt. De zin van "ziekten" begrijpen is wel het mooiste aan deze Nieuwe Geneeskunde!

Dankzij Dr. Hamer kunnen we nu de processen van de natuur begrijpen en onderkennen dat er een zinvolle orde in schuil gaat.

Elk ZBS is sinds miljoenen jaren beproefd. Het start slechts wanneer we in een uitzonderlijke situatie terecht komen waarbij we op "het verkeerde been" gezet worden.

De zin van darmkanker?

"Ik kan dat tot op de dag van vandaag niet verteren". Het conflict bij darmkanker is een "onverteerbare ergernis". Voorbeeld: Een werknemer verheugt zich reeds op zijn bevordering en plotseling wordt er een ander in zijn plaats bevorderd. In de dikke darm begint dan een celtoename. Deze extra cellen produceren meer darmsappen om daarmee de "ergernis-brok" beter te kunnen verteren.

Hetzelfde ZBS start bij een wolf waarbij een bot ("de brok") in de darmen blijft steken. Met extra darmcellen tracht de natuur "de hindernis" beter te verteren. Bij ons mensen gaat het meestal niet om reële voedselbrokken, maar wel om "overdrachtelijke brokken": bv. een "huis-brok", "een auto-brok", een "werk-brok".

De zin van teelbalkanker?

Celvermeerdering in de teelballen ontstaat na een zwaar verliesconflict. Bijv. een geliefde sterft, een geliefd huisdier wordt overreden, de zoon gaat naar een andere stad...

De extra teelbalcellen produceren meer testosteron en meer zaadcellen.

Deze hormoonstoot werkt als een sexuele "turbo": de voortplantingsdrang is verhoogd, waardoor het verlies snel weer hersteld kan worden. De natuur maakt geen

Begripsverklaringen

onderscheid tussen geliefde mensen en huisdieren. In beide gevallen start hetzelfde speciaalprogramma. Vrouwen reageren bij een "verliesconflict" met eierstokkanker. Deze celtoename in de eierstok veroorzaakt een oestrogeen-"boost". De verhoogde oestrogeenspiegel maakt vrouwen aantrekkelijker en ontvankelijker voor de seksuele daad. Ook hier zorgt de natuur voor een snelle vervanging van het verlies d.m.v. een zwangerschap.

Pijn in het bewegingsapparaat

Dient er toe om de persoon in kwestie tot rust te manen, om de getroffen bottenstructuur, die te zwak is gebleken, te versterken. Alleen in rust kunnen botten, kraakbeen, gewrichten en spieren regenereren.

(Ook auto's moeten stilstaan om gerepareerd te kunnen worden.)

Wanneer de helingsfase (met ontstekingsreactie) helemaal afgesloten is, houdt ook de pijn op en is het getroffen weefsel sterker dan voorheen (= "luxe-groep": overeenkomstige conflictinhoud = eigenwaardeconflicten).

De zin van overmatige schildklierfunctie ?

Wanneer een individu een conflict ervaart "te langzaam te zijn", begint een celvermeerdering in de schildklier.

Voorbeeld: Een verkoper moet voortdurend aanzien dat een collega andere klanten wegkaapt omdat hij niet snel genoeg is. In dit geval zorgt Moeder Natuur voor meer schildklierweefsel met verhoogd thyroxinehormoon, wat de stofwisseling doet versnellen. Op die manier wordt de verkoper sneller. Wanneer het conflict opgelost raakt, wordt de schildkliertumor door schimmelbacteriën (TBC) afgebouwd (= schildklierontsteking).

BELANGRIJKE BEGRIPSVERKLARINGEN

"Goed- of Kwaadaardig" ?

Deze indeling is in de RG van zeer groot belang.

In de GG heeft deze indeling totaal geen zin.

Goedaardige tumoren gelden in de RG als "onschuldig" terwijl kwaadaardige tumoren agressief en levensbedreigend zouden zijn.

Hoe ziet de biologische realiteit er nu eigenlijk uit?

Wat maakt kwaadaardige tumoren zo kwaadaardig? Van

belang zijn in de RG de grootte, de aanblik, de groeisnelheid en vooral het microscopisch onderzoek (biopsie). Wanneer men bij microscopisch onderzoek veel vergrote cellen met vergrote celkern vindt, dan luidt de diagnose "kwaadaardig". Vindt men echter gelijkmatige celstructuren, dan luidt de diagnose: "goedaardig".

Hoe functioneert celgroei?

Eerst zwelt de kern op tot de dubbele omvang van zijn oorspronkelijke grootte. De kern en andere celbestand-

delen verdubbelen zich. Kort daarna deelt de cel zich in tweeën. Uit één cel zijn er twee ontstaan. De "nakomelingen" hebben een grote kern in verhouding tot de rest van de cel. De RG spreekt hierover in termen van "Kwaadaardig" weefsel. Correcter echter zou zijn te spreken van "groeïend of toenemend" weefsel. Nog absurder wordt deze indeling wanneer men beseft dat binnen de RG de grens tussen "goed- en kwaadaar-

Normale cellen - niet toenemend weefsel. De cellen zijn ongeveer gelijk van grootte en zijn regelmatig gevormd. Slechts weinig cellen zijn in deling. Volgens de RG: "goedaardig".

Onregelmatige cellen - vele cellen delen zich en zijn herkenbaar aan de insnoeringen en de vergrote celkern. Volgens de RG: "kwaadaardig".

dig helemaal niet eenduidig is. Eezelfde weefselmonster wordt door verschillende laboratoria vaak verschillend geïnterpreteerd!

Specialisten spreken elkaar vaak tegen.

Het gebeurt vaak dat de tumor nog maar pas aan het groeien is, of dat de groei net tot stilstand is gekomen.

Vroeger dachten we dat weefselgroei een fout van de natuur was en noemden we dat "kwaadaardig". Nu begrijpen we dat weefsel niet toevallig zomaar begint toe te nemen. Alleen wanneer er een biologische noodzaak voor is, begint er een ZBS.

Zou men het weefsel van een embryo of weefsel van een helende wond onder de microscoop leggen, dan zou men deze weefselgroei classificeren als "kwaadaardig" omdat we hier een levendige celgroei zien.

Een even absurde diagnose zou een biopsie van een botbreuk opleveren: het herstellende breukweefsel onderscheidt zich niet van osteosarcoom (= botkanker). Een zelfde bevinding doet men bij een biopsie van de borst van een zwangere vrouw: in deze tijd vermeederen ook de borstklieren!

Besluit: de indeling in "goed- en kwaadaardig" kunnen we het beste vergeten. Dit heeft niets te maken met wetenschap.

Metastasen

Onder "metastasen" wordt een hypothetisch aangeduide afscheiding van boosaardige tumoren of van een infectiehaard verstaan. De huidige oncologie baseert zich op deze theorie (Wikip.)

Terecht wordt van een "theorie" gesproken. Ik ken echter geen kankerpatiënt die erover ingelicht wordt dat het hierbij om een theorie gaat. Integendeel: "metastasen" worden als medisch feit voorgesteld. De werkelijkheid is dat er nog nooit een kankercel in arterieel bloed is aangetoond.

Enkele bedenkingen:

donorbloed: waarom wordt donorbloed niet op "metastasen" onderzocht? Zou dit geen medische vanzelfsprekendheid moeten zijn, wanneer men bedenkt dat gemiddeld één op de mensen vier kanker krijgt en dat zich in zijn bloed "metastasen" kunnen bevinden?

mysterieuze transformatie: hoe kunnen cellen van een primaire darmtumor door "uitzaaiing" bijv. naar het bot (= botmetastasen), plotseling tot botcellen transformeren? Hoe kunnen specifieke darmcellen botcellen worden? Men vindt nl. geen darmcellen in "botmetastasen". Wat zijn dan "metastasen", wanneer deze niet bestaan? Het is een nieuw ontstane kanker (tweede of derde kanker), meestal veroorzaakt door diagnose- en prognoseschokken. "U hebt prostaatkanker, of, de leverkanker bij u is zeer agressief. Realistisch gezien hebt u nog een jaar. Geniet nog van het leven en regelt u alles maar!" Wanneer men zo'n boodschap krijgt, zonder kennis van de 5 biologische natuurwetten, lijdt men een ernstig conflict.

Wanneer de patiënt op dat moment een doodsangstconflict ervaart, begint er een nieuw ZBS met celgroei in de longblaasjes, omdat doodsangst verbonden wordt met "te weinig-lucht-krijgen". Reeds na enkele weken vindt men dan in het kader van fijnmazige controle onderzoeken een zgn. longkanker.

Het is ook mogelijk dat men bij prostaatkanker een eigenwaardeconflict lijdt: "Dan word ik waarschijnlijk impotent na de operatie!" In dit geval worden er "gaten" (osteolysen) in het bot van het bekken of de lendenwervelkolom gevormd, in de RG gek genoeg "botkanker" genoemd (men vindt gaten, geen tumoren!).

Waarom vindt men bij dieren veel minder "metastasen"?

De hond, de kat of de papegaai begrijpen het gelukkig niet wanneer de dierenarts over "kwaadaardige kanker" spreekt, wanneer deze een tumor heeft. Het dier is blij dat het onderzoek voorbij is en dat het weer snel naar huis mag. Een andere reden waarom bij dieren minder kanker dan bij mensen wordt gediagnostiseerd, is dat dieren veel minder gescand worden.

Immuunsysteem

Het begrip "immuunsysteem" wordt in de GG niet gebruikt, omdat het als zodanig niet bestaat. De strijd tegen vijandige indringers (in de RG: antigenen) of kankercellen, bestaat niet! Wat wel bestaat is een soort "afvoer van restafval door het eigen lichaam". Zgn. macrofagen "composteren" afgestorven cellen en celresten. Via het lymfesysteem (= afvoersysteem) en het bloed worden deze stoffen uitgescheiden.

Ook het begrip "immuunglobulines", "antilichamen" en "antigenen" zijn overbodig. Beter kan men van eiwitten of globulines spreken.

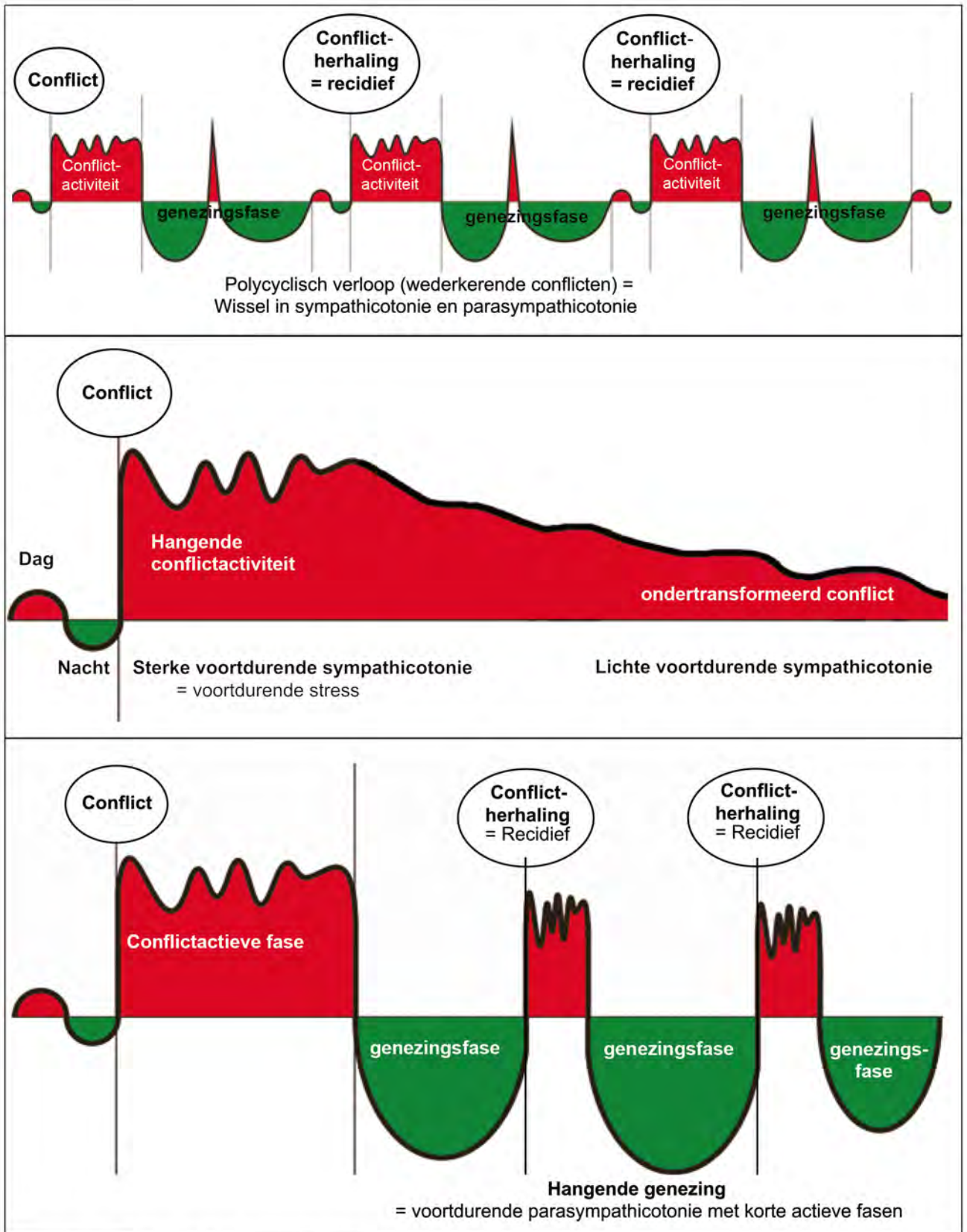
"Wederkerende conflicten" (recidieven) - Het

polycyclisch verloop (zie grafiek volgende p. bovenaan)

Na het afsluiten van een ZBS keert een individu helemaal terug naar een toestand van gezondheid of normotonie. Dat is het grafische tweefasige verloop. In de praktijk zien we echter vaak een polycyclisch verloop. De patiënt wordt na kortere of langere pauzes opnieuw door het oorspronkelijke conflict ("recidief") getroffen.

Dit kan veroorzaakt worden door een herhaling van het oorspronkelijke conflict, ofwel door een conflictspoor. De intensiteit is in de herhaling meestal geringer omdat we het conflict reeds kennen. Toch moeten we door het complete ZBS met: conflictactiviteit - genezingsfase en genezingscrisis.

Het gebeurt telkens opnieuw, zoals bij een grammofoonplaat waarbij "de naald in de groef blijft hangen". Recidieven en sporen zijn in de praktijk van groot belang. Veel lijden is niet gebaseerd op nieuwe conflicten, maar op recidieven of conflict-"sporen"!

Afbeeldingen van deze pagina zijn in navolging van de grafiek van Dr. Hamer (afbeelding 016 van CD-ROM Neue Medizin)

Dit zijn ongemakken die telkens opnieuw terugkomen, ondanks het feit dat er zich geen ernstig conflict voorgedaan heeft. (Vb. herhalende ergernis op het werk, voortdurende strijd met de partner.) Vaak doen recidieven zich ook voor door herinneringen en dromen!

Hangende conflictactiviteit (zie middelste grafiek)

Wanneer een individu zijn conflict niet kan oplossen, blijft hij voortdurend in de stressfase en komt niet in genezing. We spreken dan van een "hangende conflictactiviteit". Een zuivere hangende conflictactiviteit is éénfasig en leidt door uitputting (cachexie) tot de dood.

Vaak komt het echter niet zover omdat we met het conflict leren omgaan en ons instinctief weten "te schikken" in het probleem. (= ondertransformeerd conflict).

Uitspraken zoals: *"Daarmee moet ik leven!"* of *"Ik kan niet anders, maar ik neem het niet meer zo ernstig op!"* wijzen op een ondertransformeerd conflict. In de praktijk spreken we van hangende conflictactiviteit wanneer de activiteit door korte deeloplossingen onderbroken is, maar de actieve fasen overwegen. (Dus een polycyclisch conflict met klemtoon op de conflictactiviteit.) Vb. *een afdelingschef wordt gedegradeerd. Hij lijdt daardoor een verliesconflict dat de kransslagaders van het hart treft. Hij maakt er echter het beste van en probeert meer van het leven te genieten. Desondanks dat is hij op zijn werk licht conflictactief. Sindsdien lijdt hij steeds weer opnieuw aan angina pectoris. (= teken voor "actieve" kransslagaders).*

Hangende genezing (zie grafiek onderaan vorige p.)

Bij een hangende genezing is het omgekeerd. Hier overheersen de genezingsfasen in cyclisch verloop. Korte actieve fasen wisselen af met lange genezingsfasen > de genezing begint steeds weer opnieuw, maar wordt niet afgesloten.

Vb. *"hooikoorts": een leerling balanceert net voor de zomervakantie op het randje van slagen of zakken. Ondanks het feit dat hij goed gestudeerd heeft, laat de klasleraar hem niet overgaan. > De student heeft "er zijn neus vol van". Zijn zomervakantie is er helemaal door verpest. Getroffen orgaan: neusslijmvlies. Spoor: pollen in de lente. Sindsdien lijdt hij aan hooikoorts in de lente. "Hooikoorts" = hangende genezing. "Snotteren" = genezing van een "stinkconflict" of "de-neus-van-iets-vol-hebben".*

Sporen

Op het moment van het conflict slaat het onderbewustzijn alle begeleidende elementen van de schok op. Deze elementen worden in ons onderbewustzijn in de rubriek "alarmsignalen" opgeslagen en worden weer opgeroepen wanneer we er mee in contact komen.

Als begeleidende omstandigheden worden alle zintuig-indrukken die rond het conflict waargenomen werden opgeslagen: vb. bepaalde pollen (vb. berkenpollen) of schimmelsporen in de lucht, bepaalde geuren (vb. parfums), wind, kou, hitte, stof, bepaalde soorten muziek, bepaalde kleuren, bepaalde stemmen...

In het bijzonder voedingsmiddelen die men tijdens een conflict nuttigt, kunnen sporen worden (vb. patiënten die chemo hebben gekregen en de volgende dagen misselijk waren en toch gegeten hebben, kunnen een spoor of "allergie" voor die voedingsmiddelen ontwikkelen).

Ook bepaalde lichamelijke ervaringen zoals honger, dorst, een volle maag, koude voeten of natte haren kunnen een spoor vormen.

Zodra in het latere leven een zintuigindruk met een "waarschuwingssignaal" uit de databank van het onbewuste overeenstemt, reageren de hersenen met: **"Opgelet: Conflict XY: Speciaalprogramma onmiddellijk starten"**. Door conflictsporen herinnert het onbewuste zich het oerconflict en start het ZBS.

De meeste conflicten "verzamelen" we in onze vroege kindertijd. Positief uitgedrukt vormen deze vroege conflicten ons wezen, ons karakter ⁽⁹⁾.

Voorbeeld: *Als ons eerste contact met water positief is, bepaalt dit of we ons goed voelen in het water of dat we het juist gaan vermijden. Beleven we een willekeurig conflict met water, dan wordt water voortaan een spoor.* ⁽¹⁰⁾

Voorbeeld: *Een klein kind verdrinkt bijna in een zwembad en lijdt daarbij een "vloeistofconflict". "Water" wordt opgenomen in de alarmsignalen-databank van het onderbewuste.*

*Later herinnert dit kind zich het voorval niet meer, maar telkens is de bloeddruk verhoogd na het zwemmen (zie p. 225). **Opmerking:** Een spoor veroorzaakt steeds opnieuw een recidief en start het ZBS vanaf het begin.*

Wanneer het conflict opgelost wordt, is ook het spoor opgelost! Sporen of recidieven vormen de basis van alle allergieën.

Voorbeeld schimmelallergie:

Een student woont een jaar lang in een vakantiehuisje. Het huisje is moeilijk te verwarmen en een muur is gedeeltelijk beschimmeld.

Op een dag heeft de student een ruzie met zijn beste vriend in dit huisje. Hij lijdt een "stinkconflict". ("Ik heb mijn neus vol van deze kerel!")

Als spoor zet zich vast: schimmelsporen in vochtige ruimtes. Sindsdien is deze student allergisch voor schimmels en vochtige ruimtes. (Neusslijmvlies: niezen en snotteren in de genezingsfase). (Eigen archief)

(9) In de Psychologie "Conditionering" genoemd.

(10) Psychologie: water is "negatief geladen"

NEUS EN SINUSSEN

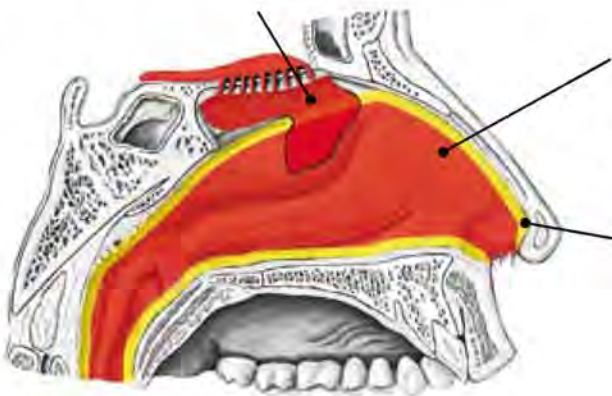
Men zegt dat het reukorgaan van alle zintuigen de sterkste "bedrading" naar het onderbewuste heeft.

Wellicht is het daarom dat de neus van alle organen het meest met een ZBS reageert en waarom hier sporen (allergieën) zo veelvuldig voorkomen. De neusholten (cavum nasi) zijn door fijne kanaaltjes verbonden met de

bijholten (sinus paranasales).

De kaakholten (sinus maxillaris), voorhoofdholten (sinus frontalis), wigbeenholten (sinus sphenoidales), zeefbeencellen (cellulae ethmoidales) en neusholten zijn met endodermale darmslijmvlies en daaroverliggend ectodermaal platenepitheel bekleed.

Ruikslijmvlies
Stinkconflict of territorium-geurconflict

Oppervlakkig
slijmvlies
**Stink- of
Geurconflict**

Diepliggend slijmvlies
**Brok-, stink-, of
geurconflict**

ZBS OPPERVLAKKIG NEUSSLIJMVLIES

VERKOUDEID (rhinitis), BIJHOLTE-ONTSTEKING (sinusitis)¹

Conflict	Stinkconflict: iets niet willen ruiken. "Dat stinkt!" "Daar zit een luchtje aan!" "De neus ervan vol hebben" "Het komt mijn neus uit". (er genoeg van hebben). Of : geurconflict: de geur niet kunnen opnemen. Niet kunnen ruiken (of weten) wat of wanneer er iets op je afkomt (een gevaar). Een hond steekt zijn neus in de lucht om de geur (het gevaar) te kunnen ruiken. Wanneer hij de geur heeft opgenomen, kan hij het gevaar inschatten.
Voorbeelden	<p>→ <i>Iemand is een niet-roker en wordt door zijn collega's regelmatig "berookt".</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Iemand wordt gepest. Hij houdt het bij zijn collega's niet meer uit. > "Zij stinken".</i> (Eigen archief) • <i>Een 31-jarige patiënt is genoodzaakt om in de onmiddellijke omgeving van een mesttank brandhout te zagen. Plots komt de boer met de tractor en begint de mest uit te rijden. Een ondraaglijke stank komt over de werkplek van de patiënt. Hij kan niet ontkomen aan de stankwolk, want het werk moet wel verder afgemaakt worden. = Stinkconflict. Twee dagen later komt hij in genezing > verkoudheid.</i>

¹ Zie Dr. Hamer, Tabellenbuch p. 122, 134

• Een leerling komt aan het einde van het schooljaar te weten dat hij het volgende schooljaar een nieuwe lerares zal krijgen. = Geurconflict: "niet weten wat er op hem afkomt". Drie weken na het begin van het nieuwe schooljaar komen enkele leerlingen gelijktijdig in genezing wanneer ze merken dat de nieuwe lerares net zo aardig is als de vorige. > Collectieve verkoudheid. (Eigen archief)

• De studenten van een Gymnasium lijden onder de prestatiedruk voorafgaand aan de Kerstvakantie. Velen "verknoeien" hun tijd aan het wiskundehuiswerk. = Stinkconflict. ("Ik heb mijn neus vol van deze wiskunde-opgaven"). In de vakantie wordt de halve klas ziek. = Genezingsfase. (Eigen archief)

Weefsel	Neusslijmvlies - Ectoderm (buitenste huidschema) - Slijmvlies van de sinussen - Ectoderm (mond-slijmvlieschema).
Conflictactief	Celafbouw (ulcera= zweren) van het platenepitheel-slijmvlies in de sinussen of de neusholte. Hoe langer het conflict duurt, des te dieper de zweertjes worden. Droog slijmvlies, geen bloeding, evt. droge korsten.
Biologische zin	Verwijding van de luchtwegen, zodat de geur beter opgenomen kan worden.
Genezingsfase	Herstel van het weefsel met zwelling en vernauwing van de neusholtes, ademgeruis (stridor nasalis), jeuk, evt. neusbloeding, verkoudheid. Verergering door Syndroom.
Genezingscrisis	Niezen, neusbloeding, evt. koudegevoel of rilkoofts.
Therapie	Het conflict is opgelost, genezing begeleiden. Indien recidiverend: conflict en sporen achterhalen en zo mogelijk oplossen. Affirmaties : "Het zou nog erger kunnen, soms stinkt het nu eenmaal even!" "Ik vat het niet meer zo ernstig op en vind vreugde in mijn leven!" "Ook al weet ik niet wat er op mij afkomt, ik vertrouw erop dat alles goed gaat." Thee: pepermunt, salie, hondsdrif, majoraan, duizendblad. Neusspoeling met zout water. Inhaleren met etherische olie: eucalyptus, lavendel, thijm, cajeput. Lymfedrainage, hete voetbaden, wandelen in de koude lucht. Schüssler zouten : nr. 3, 8, 10. Indien chronisch: verwarmen met infrarood licht. Chemische neusspray, alleen indien nodig (bv. voor het slapengaan) en niet meer dan enkele dagen. Bij langere inname is beschadiging van het neusslijmvlies en langdurige zwelling bij het stoppen met de neusspray mogelijk.

ALLERGISCHE VERKOUDEID (rhinitis allergica), HOOIKOORTS, HUISSTOFALLERGIE

Zelfde ZBS als hierboven.

Volgens de RG zijn allergieën ontsporingen van het immuunsysteem. Lichaamseigen afweercellen (T- en B-lymfocyten) richten zich plots tegen ongevaarlijke stoffen zoals pollen, uitwerpselen van huisstofmijt enz.

In werkelijkheid zijn allergieën altijd gebaseerd op sporen (zie p. 23). De neus is het vaakst erbij betrokken.

Voorbeelden

- Een 66-jarige man lijdt al sinds 34 jaar aan extreme pollenallergie. Getroffen zijn het neusslijmvlies, het reukslijmvlies, alsook het oogbindvlies. Telkens in de maand mei komt deze allergie opzetten en is alleen maar uit te houden door regelmatige cortisone-injecties en andere zware medicatie.

Conflictgeschiedenis: 40 jaar geleden wenste de man met zijn vrouw een kind. Het kwam toen tot een vroeggeboorte waarbij het kind stierf.

5 jaar later belooft de gynaecoloog waarmee ze nu samenwerken om alles te doen om de geboorte te laten slagen. Wanneer de vrouw opnieuw zwanger is, moet ze vanaf 3 maanden in bed blijven.

Na 6,5 maanden komt het op 15 mei opnieuw tot een vroeggeboorte. = Stinkconflict (getroffen is het neusslijmvlies en het reukslijmvlies): de vroeggeboorte niet kunnen "opnemen" + visueel scheidingsconflict (getroffen is het oogbindvlies).

Als sporen zetten de mei-pollen zich vast in het onderbewustzijn.

Het kindje is 1,5 kg en wordt in de couveuse gelegd. De arts was er toen niet zeker van of de baby het transport zou kunnen overleven.

De zoon is nu 35 jaar en lijdt, waarschijnlijk door het geboortetrauma, aan dezelfde pollenallergie als zijn vader. (Eigen archief)

• *Allergie voor wijn: "De eerste keer": Een student is verliefd op een medestudente.*

Op een feestje in de vakantie wordt een voordeelpak wijn gekocht en iedereen bedrinkt zich.

Het aanbieden meisje neemt de verliefde student bij de hand en neemt hem mee naar bed. Ze willen met elkaar slapen, maar bij de student "functioneert" het niet. = Stinkconflict.

Telkens wanneer hij wijn drinkt, komt hij op een spoor, met allergische verkoudheid in de genezingsfase. (Eigen archief)

Fase	Duur van de conflictactiviteit gaat van enkele seconden tot meerdere dagen. Meestal wordt de conflictactiviteit even kort opgestart en de genezingsfase duurt dan langer. = Hangende genezing > allergische verkoudheid.
Opmerking	Een bijkomende oogbindvliesontsteking wijst op een visueel scheidingsconflict, een gezwollen keel op een conflict, iets niet te willen slikken, vernauwde bronchiën op een territorium- of schrikangstconflict. (Eén conflict kan meerdere ZBS-en opstarten!)
Therapie	Conflict en sporen achterhalen en zo mogelijk oplossen. Zie ook hierboven.

ZBS DIEPLIGGEND NEUSSLIJMVLIES

ETTERIGE VERKOUDEHEID, NEUSPOLIEPEN, VERETTERING VAN DE SINUSSEN

Geel etterige afscheiding en pusvorming in de bijholtes wijzen erop dat er endodermaal darmslijmvlies of mesodermaal bindweefsel (liggend onder het platenepitheel) wordt afgebouwd. Neuspoliepen zijn uitstulpingen van dit endodermaal slijmvlies. Ze kunnen zich vormen in de neusholte of de bijholtes en de ademhaling bemoeilijken.

Conflict	Brok-stinkconflict - iets niet willen ruiken. "Dat stinkt!" "De neus ervan vol hebben." "Daar zit een luchtje aan," of een geurconflict: de geur niet kunnen opnemen. Niet kunnen ruiken wat of wanneer er iets op je afkomt.
Voorbeelden	• Een jonge vrouw heeft telkens opnieuw weer problemen met haar ouders. De meeste bezoeken verlopen disharmonisch. Ook met haar partner ervaart ze verschillende teleurstellingen.

= *Stinkconflict*. "Van de voortdurende ruzies de neus vol hebben." Na 3 jaar met voortdurende sinusitis is de patiënte plotseling klachtenvrij, wanneer de verhouding met haar ouders een positieve wending neemt. = *Opgelost conflict*. (Eigen archief)

• Een leidinggevende van een technisch bureau ervaart hoe een chef steeds verkeerde beoordelingen maakt en hoe de onderneming daarmee richting faillissement gaat. Steeds meer klanten haken af. Eenmaal per maand heeft zij een etterige neus- en voorhoofdbijholte-ontsteking. "Van dit wanbeheer heb ik mijn neus vol!" = *Stinkconflict in de genezingsfase*. De patiënte vindt na het faillissement een nieuwe interessante baan. = *Volledig opgelost conflict en heeft sindsdien geen klachten meer*. (Eigen archief)

Weefsel	Dieppliggend neusslijmvlies en slijmvlies sinussen – Endoderm.
Conflictactief	Functieverhoging: groei van een vlakke tumor met resorptieve kwaliteit of een bloemkoolachtige tumor met secretorische kwaliteit (= neuspoliep) in de bijholten- of het neusslijmvlies.
Biologische zin	Met meer slijmvliescellen de geur-brok beter kunnen analyseren of uitscheiden.
Genezingsfase	Normalisering van de functie: bijholte-ontsteking: afbouw van de slijmvliesverdikking of poliepen door schimmels of schimmelbacteriën. Etterig-gele afscheiding. Evt. koorts, nachtzweeten.
Genezingscrisis	Pijn, koudegevoel, evt. rilkoofts.
Therapie	Het conflict is opgelost. Genezing begeleiden. Indien recidiverend: conflict en sporen terugvinden en oplossen.

NEUSBLOEDING

Mogelijke oorzaken

• Tendens tot neusbloeden in de genezingsfase, vooral in de genezingscrisis van een stink- of geurconflict. De helende neusslijmvlies-ulcera bloeden.

• Sterke neusbloeding: Bij het begin van de genezingsfase van een eigenwaardeconflict is het bloed t.g.v. de verwijding van de bloedvaten en door het verminderde aantal bloedlichaampjes vloeibaarder. > Vertraagde bloedstolling, bloedingsneiging.

• Verminderd trombocyten-aantal (trombocytopenie) door ZBS van de milt: bloedingsconflict – conflictactieve fase > vertraagde bloedstolling.

Therapie

- Afhankelijk van de oorzaak.
- Bij bloeding: hoofd licht voorover buigen. Neus met duim en wijsvinger 10 min dichtdrukken, nek koel houden.

ZBS REUKSLIJMVLIES

VERLIES OF VERMINDERING VAN HET GEURZINTUIG (hypo- of anosmie)¹

Een verkoudheid leidt tot een tekort aan beluchting van het ruikslijmvlies (regio olfactoria = reukzenuw) in het dak van de neusholtes.

Er bestaat ook een vermindering van het geurzintuig zonder verkoudheid: dit is een conflict dat enkel het reuk-slijmvlies betreft. Om dit conflict gaat het hier.

¹ Zie Dr. Hamer, Tabellenbuch p. 141, 145

Conflict	<p>Stinkconflict: iets niet willen ruiken. <i>"Daar zit een luchtje aan."</i> <i>"Dat stinkt."</i> <i>"De neus ervan vol hebben."</i></p> <p>Of: geurconflict. De geur niet kunnen opnemen. Niet "besnuffelen" wat of wanneer er iets gebeurt. (De hond steekt zijn neus omhoog om de geur te kunnen opnemen, zodat hij het gevaar kan inschatten).</p> <p>Waarschijnlijk heeft dit reukslijmvlies-conflict een territoriumcomponent, wat dit ZBS onderscheidt van het neusslijmvlies. (Territorium-geurconflict.)</p>
Voorbeeld	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Een moeder krijgt via de telefoon van haar enige zoon te horen dat hij gaat trouwen met zijn vriendin. Hij kiest ervoor om in kleine kring te trouwen en hij deelt haar mee dat ze pas na het burgerlijke huwelijk uitgenodigd is voor het eten. = Geurconflict: getroffen is het reukslijmvlies. Tijdens het telefoongesprek is er een zurige geur van het groenteafval aanwezig. Twee weken lang heeft de moeder deze zurige geur in de neus. Zij denkt voortdurend dat haar kleding naar deze geur ruikt en vraagt steeds aan anderen of zij die geur ook ruiken = geurparanoïa in de conflictactieve fase. (Hier ligt een zgn. reuk-constellatie aan de basis: zowel links als rechts zit een HH in de reuk-relais van de hersenschors. (Eigen archief)</i>
Conflictactief	<p>Functievermindering van het ruikslijmvlies (hypo- of anosmie) zonder celafbouw. Aromatische stoffen kunnen niet meer of verminderd waargenomen worden. Scherpe geuren zoals ammoniak of azijn kunnen nog wel waargenomen worden.</p>
Biologische zin	Laten vervagen van een ondraaglijke stank.
Genezingsfase	Herstel van het ruikslijmvlies, geen afscheiding.
Genezingscrisis	Plotselinge vermindering van het reukvermogen.
Opmerking	In de constellatie komt het tot ruikparanoïa (vb. kakosmie = het ruiken van vieze geuren).
Therapie	Conflict en sporen achterhalen en zo mogelijk oplossen. Zie ook "snuiven" p 140.

VERKOUDHEID, GRIEP (virusgriep, influenza, vogelgriep, varkensgriep, nieuwe griep)

In de RG maakt men onderscheid tussen "gevaarlijke, echte griep" (= influenza of virusgriep) en een "ongevaarlijke griep". Zware ziektebeelden worden als "echte griep" beschouwd, lichtere processen worden afgedaan als "griepale infectie" of "verkoudheid".

Vanuit het standpunt van de 5 biologische natuurwetten kijken we alleen naar de symptomen van de patiënt. Bv.:

- **Pijn aan de ledematen** = genezing eigenwaardeconflict.
- **Verkoudheid** = stink- of geurconflict, genezingsfase.
- **Keelontsteking**= iets niet willen slikken of iets willen uitspugen: genezingsfase.
- **Strottenhoofdontsteking** = schrikangst of sprakeloosheidsconflict: genezingsfase.
- **Vogel-, varkens-, nieuwe griep** zijn WHO-geënceneerde "campagnes".

Bij "zware griepinfecties", zoals bijvoorbeeld epidemieën, worden door de RG therapiën als Tamiflu of Relenza (celademhalings-blokkerende chemotherapiën), vaccinaties, als ook massa-angst-hypnose ingezet!

STROTTENHOOFD

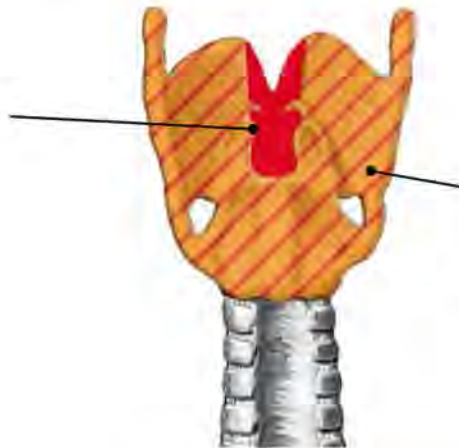
Het strottenhoofd (larynx) vormt de overgang van de keelholte naar de luchtpijp. Het is opgebouwd uit kraakbeen, spieren en banden en komt bij de man als "adamsappel" duidelijk naar voren.

Het strottenhoofd heeft twee functies:

1. Het slikproces: bij het slikken sluit het strotklepje (epiglottis) de luchtpijp af en leidt het de spijsbrij naar de slokdarm.

2. Voortbrengen van geluid: de stembanden zorgen voor de stem- en spraakvorming. ("Je stem laten horen.") De binnenkant van het strottehoofd is bekleed met platenepitheel. Daaronder liggen dwarsgestreepte en gladde spieren. Het is een klein orgaan, maar vanuit de 5 biologische natuurwetten bekeken heeft het een belangrijke functie in de territoriumconflicten.

Strottenhoofdslijmvlies
Schrikangst- of sprakeloos zijn -conflict (sensorisch)

Strottenhoofdspierweefsel
Schrikangst- of sprakeloos zijn -conflict (motorisch)

STROTTENHOOFDSLJIMVLIES

STROTTENHOOFDONTSTEKING (laryngitis), STROTTENHOOFDKANKER (strottenhoofdkanker of -papilloom)¹

Conflict	Schrikangst- of sprakeloos zijn conflict, of een territoriumangst-conflict (afhankelijk van de handigheid, het hormoongehalte en voorafgaande conflicten). Verklaring: men schrikt door een plotseling gevaar of sterk geluid. Men kan niet luid genoeg roepen of schreeuwen (leraar- en voetbaltrainerconflict). <i>"Zich dood schrikken."</i> <i>"De woorden blijven in mijn keel steken."</i> <i>"Met stomheid geslagen zijn."</i> Het schrikangst-conflict is de vrouwelijk-passieve reactie op een bedreiging. Het mannelijke territoriumangst-conflict is de mannelijke reactie (het bronchiaalslijmvlies is hierbij betrokken). (Het mannetje reageert actief met aanvallen, het vrouwtje passief met terugtrekken).
Voorbeelden	Voor schrikangst- of sprakeloos zijn conflict: (Vb. voor territoriumangst-conflict: zie p. 150) → <i>Iemand wil in een gesprek dringend iets zeggen, maar durft echter het woord niet te nemen.</i> → <i>Iemand wordt onder druk gezet met deadlines.</i> • <i>Een zwangere vrouw rijdt met haar auto frontaal op een andere auto. Daarbij wordt ze uit de auto geslingerd. Ze heeft enorme angst haar kind te verliezen. = Schrikangstconflict.</i> <i>Afbouw slijmvlies in de actieve fase, herstel in de genezingsfase = strottenhoofdontsteking. (Zie Gisela Hompesch, "Meine Heilung von Krebs" p. 57)</i>

¹ Zie Dr. Hamer, Tabellenbuch p. 124

- *Iemand wordt via de telefoon verrast door slecht nieuws = schrikangst-conflict. (Eigen archief)*
- *De echtgenoot van een 60-jarige gehuwde linkshandige gepensioneerde patiënte heeft al jaren hartklachten. De laatste maanden worden deze echter steeds erger. Hij vraagt voortdurende zorg van de vrouw. Zij voelt zich echter door haar echtgenoot van haar persoonlijke vrijheid beroofd en ingeperkt in haar tijdsindeling. = Schrikangst- of territoriumangst-conflict. Het probleem is dat hij daadwerkelijk steeds hulpbehoevender wordt en niet meer alleen gelaten kan worden. Haar "ruimte" wordt steeds kleiner. Wanneer de man voor enkele weken opgenomen wordt, komt de patiënte in genezing > strottenhoofdontsteking en -vernauwing. (Eigen archief)*
- *Vier jaar geleden geeft een ondernemer (= patiënt) zijn firma over aan een opvolger. Hij doet maar mondjesmaat afstand van het bedrijf, want zijn levenswerk ligt hem na aan het hart. Op een dag benadert een zakenpartner die 30 jaar met hem heeft samengewerkt de patiënt en deelt hem mee dat hij de samenwerking aan het einde van het jaar wil beëindigen. = Schrikangstconflict (strottenhoofd), territoriummarkerings-conflict (urineblaas) en brokconflict (darm). Vier dagen later komt hij in genezing doordat hij zichzelf ervan overtuigt: "Het is niet meer mijn firma, het gaat mij niet meer aan, ik heb geen schuld hieraan, ik maak me hierover niet meer druk!" (Zie : www.germanische-heilkunde.at/index.php/erfahrungsberichte)*

Weefsel	Strottenhoofdslijmvlies - Ectoderm.
Conflictactief	Celafbouw in het platenepitheel-slijmvlies van het strottenhoofd of de stembanden. De stem is mogelijk zwak of veranderd. De conflictactieve fase verloopt meestal zonder symptomen. Geen pijn.
Biologische zin	Vergroting van de doorgang van het strottenhoofd. Hierdoor kan beter lucht ingeademd worden.
Genezingsfase	Herstel strottenhoofdslijmvlies. = Strottenhoofdontsteking of -kanker: zwelling, roodheid, pijn. Verandering van de stem, rauwe stem, heesheid of stemverlies. Sterke zwelling met bemoeilijkte inademing bij het Syndroom. Hoest wegens "genezingsjeuk",
Genezingscrisis	Hoestaanvallen wanneer ook de strottenhoofdspierweefsel mede betrokken is. Pijn, koudegevoel, evt. rilkoofts.
Opmerking	Strottenhoofdkanker wordt gediagnostiseerd in de genezingsfase. Meestal met Syndroom.
Therapie	Het conflict is opgelost, genezing begeleiden. Indien wederkerend: conflict en sporen achterhalen en oplossen. Affirmatie: "Ik ben gelaten en vertrouw op mijn goddelijke leiding." "Volgende keer zeg ik het rechtuit!" Wandelen in de koude lucht. Kompressen met kwark of zoutwater. Schüssler-zouten : Nr. 3, 4, 8.

WRATTEN OP DE STEMBANDEN (stemandpoliepen)

Zelfde ZBS als hierboven.

Hoofdsymptoom voor stemandpoliepen is aanhoudende heesheid, vaak vergezeld met irriterende hoest.

Fase	Recidiverend conflict of hangende genezing: overmatig weefselherstel van het platenepitheel-slijmvlies > groei van stemandpoliepen.
Therapie	Conflict en sporen achterhalen zodat aan de hangende genezing een einde komt. Evt. operatieve verwijdering indien er na de conflictoplossing niets is veranderd.

ZBS STROTENHOOFDSPIEREN

VERNAUWING STROTENHOOFD (astma laryngeale)¹

Bij strottenhoofd-astma is voornamelijk het inademen bemoeilijkt. Dit leidt tot versterkt en verlengd inademen.

Het ZBS van de strottenhoofdspieren (musculatuur) is vaak verbonden met het ZBS van het strottenhoofdslijmvlies. Bij deze koppeling ziet men tegelijkertijd een strottenhoofdontsteking met astma.

Conflict	Motorisch schrikangst- of sprakeloosheidsconflict of een territorium-angstconflict met een actief conflict in de tegenovergelegen hersenschors helft. (Vb. zie p. 146)
Weefsel	Strottenhoofdspierweefsel (dwarsgestreepte spieren) - Hersenschors - Ectoderm (bezenuwing = innervatie) en Medulla - Mesoderm (voeding spieren).
Conflictactief	Hersenschors-gestuurde beperking van de bezenuwing > motorische verlamming. Gelijktijdig medulla-gestuurde celafbouw van de strottenhoofdspierweefsel (spier necrose) > spierzwakte. Als resultaat hiervan: verzwakte stem (meestal ongemerkt). Vaak ook gekoppeld aan de afbouw van strottenhoofdslijmvlies.
Biologische zin	Verwijding van het lumen van het strottenhoofd door ontspannen strottenhoofd-spierweefsel; beter lucht kunnen opnemen.
Genezingsfase	Herstel van de strottenhoofdspierweefsel en de bezenuwing. Meestal gelijktijdig met strottenhoofdontsteking.
Genezingscrisis	Strottenhoofd-astma-aanval: hoestkrampen of continue spanning van de strottenhoofd-spierweefsel, gedurende enkele minuten tot enkele dagen. Koudegevoel.
Opmerking	Een astma-aanval vindt alleen plaats als er in de tegenoverliggende rechter hersenschors helft een conflict actief of in genezingscrisis is (= constellatie). Het komt tot een "staticus astmaticus" wanneer het bronchiaal-spierweefsel-relais (rechter hersenschors helft) gelijktijdig met het strottenhoofd-spierweefsel-relais (linker hersenschors helft) in genezingscrisis is. Bij allergische strottenhoofdistma wordt door een spoor (= in RG: "allergenen") het conflict kort weer opgestart. In de genezingscrisis komt het dan weer tot een astma-aanval.
Therapie	Het conflict is opgelost, genezing begeleiden. Affirmaties: <i>"Ik ben rustig en gelaten en vertrouw op mijn innerlijke leiding!"</i> Wandelen in de koude lucht. Ramenas raspen of uithollen, bruine suiker of honing er in doen en het sap dat hieruit ontstaat drinken. Thee: hibiscus, framboosblaadjes, sleutelbloem, klein hoefblad. Bachbloesems: Rescue druppels EFT: tijdens de genezingscrisis tikken op de angst voor de benauwdheid (als "EHBO").

STROTENHOOFDONTSTEKING MET HOESTEN - BLAFHOEST (kroep = difterische laryngitis, pseudokroep = subglottische stenoserende laryngitis)

Zelfde ZBS als hierboven (conflict-constellatie!)

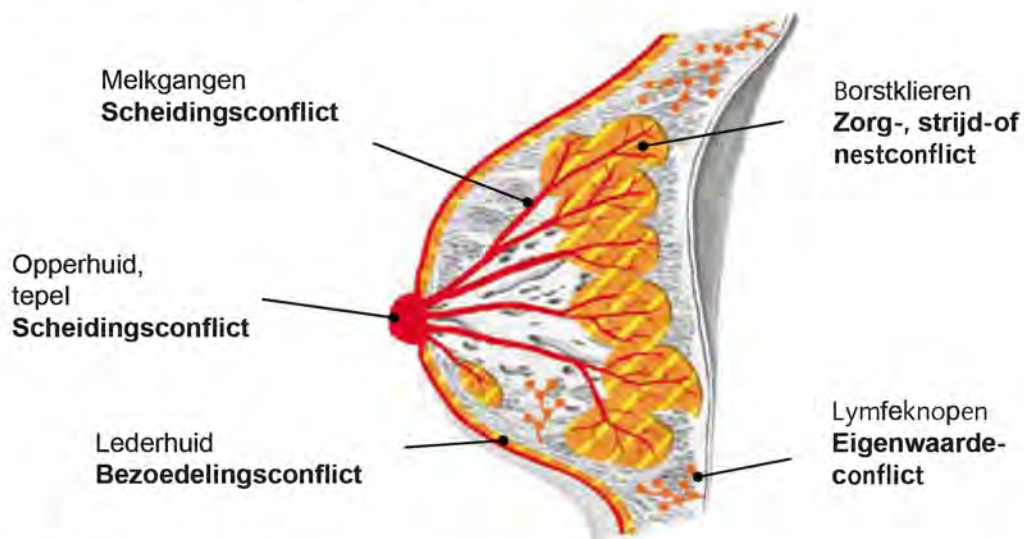
¹ Zie Dr. Hamer, Tabellenbuch p. 124

BORST

De vrouwelijke borst is in principe een uitstulping van huid over de borstspier (m. pectoralis).

Ingebod in vetweefsel bevinden zich in de borsten mesodermale borstklieren (glandulae mammaria) die vanuit de evolutie uit zweetklieren ontstaan zijn.

De borstuitvoergangen (ducti lactiferi) zijn met ectodermale platenepitheel bekleed, wat vanuit de buitenste huid in de melkgangen gemigreerd is. Zij leiden melk van de borstklier naar de tepel (mamille).

Afbeelding naar de grafiek van Dr. Hamer, Wetenschappelijke Tabel van de Nieuwe Geneeskunde, omslag p. 3, links boven, Uitgeverij : Amici di Dirk

BORSTKANKER (mamma-ca, inflammatorisch mammacarcinoom)

Er bestaan 2 soorten borstkanker. De benaming mamma-ca geeft geen informatie over welk type borstkanker het gaat. Volgens Dr. Hamer betreft het in 80% de melkgangen en in 20 % de borstklieren.²

ZBS BORSTKLIEREN

BORSTKLIERKANKER (mamma-adenoca, lobulair mamma-ca, lobulair carcinoma in situ = LCIS)¹

Conflict	Rechtshandige – Linker borst: zorg- of strijdconflict met betrekking tot moeder/kind, of nestconflict. Rechter borst: zorg- of strijdconflict met betrekking tot de partner. Bij linkshandigen is het omgekeerd. Verklaring "nestconflict": het "nest" (huis/thuis) is in gevaar, men vreest voor huis of woning, strijd (ruzie) in of vanwege de woning/ het huis.
Voorbeelden	• Een 43-jarige linkshandige vrouw wordt door haar dochter beschuldigd haar huwelijk verwoest te hebben. = Moeder/kind-strijdconflict.

¹ Zie Dr. Hamer, Tabellenbuch p. 45 ff, 50 ff

² Zie Dr. Hamer, Brustkrebs – Der häufigste Krebs bei Frauen S. 23, Amici-di-Dirk Verlag 2010, zie bronvermelding

Er ontstaat een tumor in de rechter borstklier. (Eigen archief)

- *Nogmaals de casus van p. 26:*

In de zomer vliegt de patiënte met vriendinnen voor een week naar Turkije. Intussen past haar ex-man op hun licht gehandicapte dochter. Op de eerste vakantiedag krijgt ze een oproep van haar ex-man: hij bericht dat de dochter een zware epileptische aanval heeft gehad en in het ziekenhuis ligt. Hij geeft zijn ex-vrouw hiervan de schuld. Zij wil onmiddellijk terug naar huis vliegen, maar heeft geen vlucht. = Moederkind-zorgconflict met gedurende een week zeer hoge conflict-activiteit. Er groeit een borstklertumor in de linker moeder/kind-borst. In de volgende jaren blijft de patiënte steeds licht conflictactief, omdat ze steeds rekening houdt met mogelijke epileptische aanvallen van de dochter. Pas wanneer deze meerdere jaren stabiel is, komt zij in genezing. De patiënte zweeft 's nachts, de borst wordt rood, zwelt op en breekt na 6 weken open. = Open borst-TBC. Twee jaar lang blijft de borst open en scheidt stinkende etter af. De patiënte doorstaat alles goed, mede door de liefdevolle ondersteuning van haar omgeving.

(Eigen archief)

- *Een Spaanse jonge vrouw verhuist voor haar studie naar een grote stad in Duitsland, waar ze genoeg moet nemen met een donkere woning. Zij is in deze woning zeer ongelukkig omdat ze het zonlicht zo mist. Ze meent dat "alles zo donker is in Duitsland": "Nestconflict". Als noodmaatregel zet ze haar bed bij het raam om toch maar een beetje licht te krijgen. Kort daarna wordt een borstklertumor gediagnostiseerd.*

(Archief Antje Scherret).

- *Een 44-jarige patiënte heeft een puberende dochter die haar "het bloed onder de nagels vandaan haalt". Er zit continue ergernis, maar men gaat elkaar uit de weg. = Moeder/strijdconflict. Er groeit een borstklertumor. Als hun relatie dan plotseling toch beter gaat, gaat de tumor in genezing. (Eigen archief)*

- *Een 65-jarige rechtshandige vrouw past dagelijks op haar kleinkind. In de zomer organiseert zij een kinderfeest in de tuin. Zij heeft ook een grote hond. Overmoedig gaan de kinderen "ruitertje" spelen op de hond. Deze laat dat echter niet gebeuren en bijt een kind. De wond is niet zo erg, maar er wordt een klacht neergelegd bij de patiënte (eigenares van de hond). De patiënte is bang dat ze haar hond niet zal kunnen houden. = Moeder-zorgconflict om haar hond. Er groeit een borstklertumor.*

Als er een rechtszaak begint, komt ze in genezing. Op dat moment wordt er een mamma-ca gediagnostiseerd. (Eigen archief)

Weefsel	Borstklieren - Kleine hersenen - Mesoderm.
Conflictactief	<p>Celvermeerdering in het borstklertweefsel. Groei van één of meerdere tumoren (=adeno-ca). Hoe langer het conflict duurt, hoe groter de tumor wordt.</p> <p>Wanneer er een biopsie gedurende de tumorgroei genomen wordt, spreekt de RG van "kwaadaardige kanker". Vindt men onder de microscoop echter geen cellen meer die qua celdeling boven het gemiddelde zitten (= opgelost conflict), dan kan de diagnose "goedaardig" luiden.</p>
Biologische zin	Met meer borstklertweefsel kan meer melk geproduceerd worden. Door het extra voedingsaanbod kan het kind of partner die in nood is, sneller weer gezond worden.
Genezingsfase	Verkazend-tuberculeuze afbouw indien TBC-bacteriën voorhanden zijn. Celresten worden via lymfbanen afgevoerd. Ofschoon de tumor niet meer groeit, zwelt de borst in het begin van de genezingsfase, o.a. door verhoogde vochttoevoer. Symptomen: pijn, evt. lichte koorts, nachtzweeten. Pas in het verdere verloop van de genezingsfase wordt de tumor of de borst kleiner. Bijzonder sterke zwelling bij het Syndroom > paniekgevaar! Indien er geen schimmelbacteriën voorhanden zijn: inkapseling v.d. tumor en afsluiting v.d. stofwisseling. (RG: "goedaardig"). De tumor blijft, maar stoort verder niet.

Genezingscrisis	Rilkoorts of koudegevoel, sterke pijn.
Opmerking	De tumor kan naar buiten openbreken (bv. na een punctie: dan is de opperhuid niet meer intact en daarlangs kan de etter in de genezingsfase door de druk naar buiten komen). > Bloederige- etterige-stinkende afscheiding. = Open borst-TBC. Gevaar voor emotionele vervolgconflicten. Links- of rechtshandigheid (moeder/kind- of partnerzijde) is van toepassing.
Therapie	Conflict en sporen achterhalen en zo mogelijk reëel oplossen indien het conflict nog actief is. Affirmaties: "Maak je geen zorgen, leef!" "Mijn zorgen helpen niemand!" "Ik laat alle mensen los. Het lot weet wat het beste is!" "Het leven is te kort om over kleinigheden te strijden!" Operatie: ja of nee? Wanneer de tumor groot is, is het de vraag of de patiënte een langdurende borst-TBC kan doorstaan. Daarom is een operatie vaak zinvol wanneer men een redelijke arts vindt die enkel de tumor verwijdert en de lymfeknopen laat zitten! Let op: na een borstoperatie t.g.v. een tumor, komt vaak ook een licht borst-eigenwaardeconflict in genezing. > Groei van borst-lymfeknopen in de oksel (tot de grootte van een pingpongball!) > Gevaar van negatieve spiraal van vervolgconflicten, wanneer men geen kennis heeft van de 5 biologische natuurwetten. Zie hieronder ook middelen voor de borst.

VERGROEIINGEN AAN DE BORSTKLIER (scleroserende adenose, fibroadenoom)

Zelfde ZBS als hierboven.

Fase	Toestand na genezingsfase of na recidieven = littekenvorming als gevolg van een geheel adeno-carcinoom.
Therapie	Het conflict is opgelost! Zachte massage of lymfedrainage met goudsbloemzalf, zodat het weefsel weer soepel kan worden.

ZBS VAN DE MELKGANGEN

MELKGANGKANKER (intraductaal mamma-ca, lobulair carcinoma in situ = LCIS, invasief lobulair carcinoom, ductale hyperplasie, papillair adenoom, ziekte van Paget)¹

Conflict	Rechtshandige vrouw: linker borst: scheidingsconflict met betrekking tot moeder/kind of nest. Rechter borst: scheidingsconflict met betrekking tot de partner. Bij linkshandigen is het omgekeerd. Verklaring: moeder/kind of partner heeft zich van de borst gerukt. "Nest ": men wordt gescheiden van zijn "thuis": vb. uit zijn woning gezet worden of men verlaat zijn geboortestreek.
----------	---

¹ Zie Dr. Hamer, Tabellenbuch p. 120, 133

Voorbeelden	<p>→ De dochter van een moeder verhuist naar een verre stad. (De moeder lijdt een scheidingsconflict).</p> <p>→ Een vrouw merkt dat haar partner vreemd gaat.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Een linkshandige, gelukkig gehuwde vrouw heeft een zoon die ze erg liefheeft. Bij het begin van zijn studie woont hij nog bij zijn ouders. De moeder wordt "als door de bliksem getroffen", wanneer de zoon haar meedeelt, dat hij zelfstandig wil gaan wonen. Ze had niet gedacht dat haar zoon zo snel het huis uit zou gaan. Voor haar is hij nog steeds "haar kindje". = Conflict dat haar zoon van de borst gerukt wordt. > Onopgemerkte celafbouw in de melkgangen in de actieve fase. Nadat de patiënte zich gerealiseerd heeft dat het weggaan van de zoon qua ontwikkeling normaal en goed is, merkt zij op een dag bij het douchen een knobbel in haar rechter moeder/kind-borst. Volgens de RG: "infiltrerend melkgangcarcinoom"! (Zie Claudio Trupiano, Danke Doktor Hamer, p. 298) • Een 39-jarige, rechtshandige patiënte heeft meerdere hevige discussies met haar man. Het gaat om de ex-vrouw van de man. Zij vindt dat haar man t.o.v. de ex "te vriendelijk en te meegaand" is. = Partner-scheidingsconflict (de vrouw wil gescheiden worden van de ex-vrouw van haar man) wat de rechter melkgangen betreft. > Celafbouw in de conflictactieve fase en wederopbouw (= "melkgangkanker") in de genezingsfase. (Eigen archief). • Een 41-jarige, kinderloze, rechtshandige patiënte heeft een hond, Benni, die haar na aan het hart ligt. Zij vraagt aan haar moeder die bij haar op de boerderij woont, geen rattengif te strooien, omdat Benni dat zou kunnen opeten. De moeder negeert de vraag van haar dochter en het ongeluk gebeurt: Benni eet het gif en sterft. > Het "huisdier/kind" wordt van haar borst gerukt. Zij kan er met niemand over spreken, omdat het "maar" een hond is. > Celafbouw in de actieve fase. Pas na een jaar komt de patiënte hier overheen. In de genezingsfase ontdekt zij een witachtige korst aan de linker tepel. Er ontstaat een 2x2x4 cm grote knobbel in de melkgangen. De patiënte is opgelucht als ze de samenhangen leert kennen en laat door de RG niets doen. De knobbel bouwt zich binnen een half jaar volledig af. (Eigen archief). • Een 42-jarige rechtshandige gehuwde patiënte, moeder van 2 kinderen, heeft een man die erg onder de invloed van zijn moeder staat. De schoonmoeder probeert de kinderen van de patiënte naar zich toe te trekken. Daardoor is het huwelijk van de patiënte eigenlijk al bijna stuk. Op 24 december gaat de echtgenoot met hun 2 kinderen 'eventjes' naar zijn ouders. De patiënte bereidt thuis het kerstfeest voor. Doch haar man en haar kinderen blijven bij de schoonouders om kerstavond te vieren. = Moeder/kind- scheidingsconflict. Haar kinderen worden haar "van de borst gerukt". (Eigen archief).
Weefsel	Melkgangen – Platenepitheel – Ectoderm.
Conflictactief	Afbouw van platenepitheel in de melkgangen (ulcera) > vergroting van de doorsnee. Bij langere conflictactiviteit schrompelen de melkgangen pijnlijk-trekkend ineen. De tepel kan bv. naar binnen getrokken worden. Bij lange of intense conflictactiviteit die vele melkgangen treft, kan de borst in zijn geheel verschrompelen en kleiner worden (= melkgangcirrose).
Biologische zin	Vergroting van de doorgang van de melkgangen zodat de melk niet opstuwt, maar spontaan kan afvloeien, nadat kind of partner door de scheiding de melk niet meer kan zuigen.
Genezingsfase	Heropbouw van het platenepitheel-slijmvlies (RG = "intra-ductaal Mamma-ca" of "peri-ductale mastitis"). Zwelling, jeuk, pijn. De opperhuid reageert bij dit ZBS vaak mee. > Roodheid van de borst in de genezingsfase. Vorming van secretie (bloederig of helder) in de melkgangen door verhoogde stofwisseling. Terwijl de melkgangen opgezwollen zijn, kan er zich vloeistof achter de tepel opstuwten,

vooral bij actieve nierverzamelbuizen = Syndroom. Na volledige heling kan de borst op bepaalde plaatsen ineem geschrompeld zijn ("deuken") en kunnen er verhardingen overblijven.

Genezingscrisis	Koudegevoel, evt. rilkoofts, sterke pijn.
Opmerking	Kanker van de tepel wordt in de RG als "Paget-carcinoom" beschouwd. > Behoort qua weefsel tot de melkgangen > het gaat hier ook om een scheidingsconflict. Links- of rechtshandigheid (moeder/kind- of partnerzijde) is van toepassing.
Therapie	Het conflict is opgelost. Genezing begeleiden. Indien het conflict nog actief is, conflict en sporen achterhalen. Affirmaties: "Ik hou van je, ik laat je los." "Ik laat je vrij!" Bij stuwings: iemand (partner of kind) moet de afscheiding met de mond opzuigen, zoals een zuigeling. Operatie wanneer de tumor wegens recidieven te groot wordt. Opgelet: na een operatie komt ook vaak een licht borst-eigenwaardeconflict in genezing. > Groei van borst-lymfeknoppen (tot de grootte van een pingpongbal!). > Gevaar voor een negatieve spiraal van volgcconflicten wanneer men geen kennis van de 5 biologische natuurwetten heeft! Zie hieronder ook middelen voor de borst.

KLEINE VERKALKINGEN IN DE BORST (microcalcificaties)

Zelfde ZBS als hierboven.

Verkalkingen, meestal slechts een speldekop groot, worden vaak bij een mammografie gevonden en gelden als "kankerverdacht".

Voorbeeld	Zie inleiding op p. 24.
Fase	Toestand NA genezingsfase. Afgesloten of recidiverend ZBS van de melkgangen. In principe: ingedroogde door helingszwelling veroorzaakte littekenvorming in de melkgangen met "achtergebleven" ingekalkte melk.
Opmerking	Na een borstklierkanker-TBC blijven er ook vaak verkalkingen achter, maar deze worden niet als "microcalcificaties" gediagnostiseerd.
Therapie	Het conflict is opgelost. Men hoeft niets te doen.

BORSTKLIERONTSTEKING (mastitis), TEPELONTSTEKING (thelitis)

Beide ZBS-en van de borst komen in aanmerking!

Meestal komt deze aandoening voor in het kraambed (mastitis puerperalis).

De ontsteking van de borstklieren, alsook een ontsteking van de tepel of een ontsteking van de melkgangen worden in de RG als mastitis beschouwd.

Voorbeeld	→ <i>de baby is gezond geboren, de zuigeling ligt aan de borst, alles gaat goed. De zorgen die de zwangere zich maakte zijn vergeten.</i> = <i>Begin van de genezingsfase = borst(tepel)-ontsteking.</i>
Fase	De genezingsfase van beide ZBS-en zijn mogelijk.
Opmerking	Een tepelontsteking kan ook mechanisch veroorzaakt zijn, wanneer de baby te sterk zuigt.
Therapie	Het conflict is opgelost. Genezing begeleiden. Zie hieronder: middelen voor de borst.

ZBS BORST - LEDERHUID

MELANOOM VAN DE BORST

Conflict	Zich misvormd of bezoedeld voelen aan de borst. Schending van de integriteit.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Een borstkanker-patiënte voelt zich door de tumor in haar borst 'misvormd'. Er ontstaat een groot vlakgroeiend melanoom. Zeer vaak voorkomend vervolgonconflict, in de RG als "metastase" geïnterpreteerd. > Gevaar voor negatieve spiraal van vervolgonconflicten. (Eigen archief). • Nadat een vrouw van drie kinderen gestopt is met borstvoeding te geven aan de jongste, zit ze op de rand van het bed en bekijkt haar slap hangende borst. Ze denkt: "Oh God, wat ziet mijn borst er nu toch uit?" = Misvormingsconflict, betreft de lederhuid. Precies op de plek die ze vooral lelijk vindt, ontstaat een melanoom van 5 mm. = Groei in de conflictactieve fase. (Eigen archief).
Weefsel	Lederhuid - Kleine hersenen - Mesoderm.
Conflictactief	Celdeling in de lederhuid, groei van een melanoom. = Het meest voorkomende borst-volgonconflict
Biologische zin	Versterking als bescherming voor misvorming of schending van de integriteit.
Genezingsfase	Verkazende afbouw door schimmels of schimmelbacteriën.
Therapie	Conflict en sporen achterhalen en zo mogelijk reëel oplossen indien het conflict nog actief is (zie p. 274).

VORMVERANDERINGEN VAN DE BORST*

Knobbels

- **Borstklieren:** in actieve- of genezingsfase.
- **Melkgangen:** in genezingsfase.
- **Door een actief existentieconflict** (nierverzamelbuizen) kunnen oude knobbels "opgepompt" worden, wat kan lijken op een actueel borst-ZBS.

Huid-indeukingen of ingetrokken tepel

- Melkgangen in conflictactieve fase of toestand na recidieven.

Hangborsten

- Bij vrouwen met een algeheel "zwak bindweefsel" gaan ook de borsten al vroeg hangen omdat de collageenvezels uitgedund zijn. = Bewijs voor verminderd zelfvertrouwen (licht gegeneraliseerd eigenwaardeconflict).

Middelen voor de borst

- Bachbloesems: rode kastanje, chicorei, wilg.
- Thee, thee-kompressen: goudbloem, duizendblad, venkel, kamille, smeerwortel, savooiekool bladeren fijn hakken en er opleggen.
- Hildegard von Bingen: verveine afkoken en er in een doek warm opleggen.
- Schüssler zouten: nr. 3, 11, 12.

Meestal loopt dit conflict al over meerdere generaties.

- Bij vrouwen met normaal-goed bindweefsel kunnen hangborsten een gevolg zijn van ZBS-en van de borstklieren. Wanneer de tumor in genezing gaat, ontstaat er een holte waarbij de borst op die plek slap is.
- Een vrouw kan strakke borsten hebben door een actief existentieconflict. Na oplossing worden de borsten dan slap > is een goed teken! Aanwijzingen hiervoor: wateruitscheiding, gewichtsafname, nachtzweeten.

Strakke borsten

- Actieve nierverzamelbuizen geven mooie, strakke, volle borsten. Keerzijde: meestal overgewicht, water- en vetopslag door existentieconflict. Als het conflict wordt opgelost, zijn de borsten meestal niet meer zo mooi.

- Enzympreparaat bij borstontsteking.

- Lymfedrainage, zachte massage.

- Bij open borst:

Honing aanbrengen en verband regelmatig verwisselen. Savooiekool fijnhakken en er opleggen. Een zilver-actief-kool-verband (Actisorb Silver 220) werkt zeer goed bij onaangename TBC-geur.